

GÖTAINGENJÖREN

Förbandstidning för Göta Ingenjörregemente, nr 92, 2011

med
RÄNNESLÄTT
tidningen för Norra Smålands
regementes kamratförening

GÖTAINGENJÖREN

Innehåll	
Från plikt till frivillighet	3
Afghanska ingenjörskolan	5
22. ingenjörbataljon på plats i Kosovo	7
Known Target Isolation	9
Nytt utbildningssystem för EOD-verksamheten	11
Ammunitionsröjning i Afghanistan	13
Ingenjörkompani i beredskap	15
Mycket snurrade kring Eksjö	17
OCC i Heidelberg och Eksjö	19
Vi gratulerar	20
Anhörigstöd	21
Ing 2 ur ett rekryteringsperspektiv	23
Nya härliga utmaningar för hemvärnet	24
Ett skjutfält i förändring	26
På gång i utvecklingsspåret	27
Har ni rätt kompetensprofil på era förband?	29
PRIO - hur blev det?	30
Fys i fokus	30
Resattaché i Grekland	32
International Young Chaplains Conference	33
FMLOG - Markverkstaden	35
Mässen, en naturlig mötesplats	36
Mäss Trianon, del 1	37
Ränneslätt	41

Utkommer

med två nummer per år och är Göta ingenjörregementes förbandstidning.

Ansvarig utgivare

Tommy Karlsson, regementschef Ing 2

Redaktör

Maddelena Lago, informatör
maddelena.lago@mil.se

Nästa nummer

beräknas utkomma i november 2011.

Omslagsbild

Ammunitions- och minröjningsmoment under Nordic Battlegroups slutövning 2010.
Foto: Maria Claesson, Swedec

Göta ingenjörregemente, Ing 2

Box 1002

575 28 Eksjö

Tfn 0381-180 00, fax 0381-184 45

exp-ing2@mil.se, www.mil.se/ing 2

För artiklar utan angivna författare svarar redaktören.

Redaktören förbehåller sig rätten att ändra i infört material.

Vi tar gärna emot åsikter och tips om innehåll!

Från plikt till frivillighet!

Försvarsmakten och Ing 2 befinner sig för närvarande i en intensiv period. Vi känner alla att det fortsatt finns många delar i det nya personalsystemet som vi inte har alla svar på. Om vi backar tillbaks tio månader och faktiskt ser vilken resa vi har genomfört, från plikt till frivillighet så tycker jag att vi ska vara stolta. Vi har genomfört verksamheten med flaggan i topp. Nu återstår fortsatt en väg att resa och den ska vi genomföra tillsammans, det är inte en som blir stark utan vi tillsammans som har att lösa ett antal frågeställningar.

Foto: Peter Gustafsson

Ing 2 första GMU-rekryter vid inryckningsdagen.

Jag vill passa på tillfället att hälsa ny chef 21. ingenjörbataljon överstelöjtnant Jonas Karlsson välkommen till förbandet, samtidigt vill jag framföra mitt tack till avgående chef överstelöjtnant Patric Magnusson som återgår till HKV PROD Armé och som det ser ut kommer Patric att bli en viktig dialogpartner för Ing 2 i sin nya roll.

Ammunitions- och minröjningskompaniet har under januari presenterat en plan för uppbyggnad av våra EOD förband. Denna plan utgör nu grund för hur vi anställer och utbildar officerare och soldater inom EOD. Detta är det enskilt viktigaste kompetensområdet som ska byggas

upp, allt för att få en stabilitet och redundans så att vi kan fokusera på andra delar inom ingenjörfunktionen.

Hemvärnet är nu omorganiserat till en bataljon, Norra Smålands Bataljon. Bataljonchef är major Anders Åhlgren. Min målsättning för bataljonen är att den ska, vara fullbemannad, väl övad och ha en bra förbandsanda.

Vårt ingenjörskompani i Nordic Battlegroup har sedan det gick in i beredskap vid nyår ägnat sig åt vidmakthållande utbildning. Kompaniet fortsätter att öva för att kunna lösa de uppgifter som skulle kunna bli aktuella vid en insats. En del av personalen, till exempel sjukvårdare

Maskinpluton ur ingenjörskompaniet ingående i Nordic Battlegroup.

Foto: Ur EngrCoy/NBG11

och mekaniker, har praktiktjänstgöring vid både civila och militära arbetsplatser för att de ska bli bättre och ännu mer professionella på det de gör. Huvuddelen av personalen tjänstgör dock här i Eksjö och tränar bland annat skjutning med olika vapensystem i princip varje vecka. Materielvård är också en viktig verksamhet för att kompaniet ska ha en hög tillgänglighet och alltid vara insatsberett. Under våren kommer också kompaniet att samträna med andra delar i Nordic Battlegroup. Jag kan med glädje konstatera att planerna för verksamheten håller och att kompaniets personal verkligen är motiverade och ambitiösa.

KS 22 fortsätter att genomföra insatsen i Kosovo på ett professionellt sätt. Jag ser fram emot min resa dit i mars och att ta emot dem i Eksjö den 7 april.

Fältarbetsskolan har genomfört en bra utbildning vid officersprogrammen, vid samtal med elever kan konstateras att utbildningen genomförs på ett bra sätt och eleverna är nöjda. Under våren har jag beslutat att ställa ett antal kurser vid skolan, dels för att lätta på trycket för personalen samt att elevantalet till några kurser varit för lågt.

Rekrytering och marknadsföring

Det är särskilt roligt att se att intresset för den första omgången av frivillig grundläggande militär utbildning (GMU) som startade hos oss den 31 januari var fylld till sista plats. Detta tyder på att vi är attraktiva och att unga människor är intresserade av det vi har att erbjuda. Samtidigt vill jag ge en eloge till befälen för GMU för det arbete som lagts ner, bland annat på att hålla kontakt med de blivande rekryterna innan inryckningen.

I den konkurrens med mycket annat som lockar ungdomar idag kan vi dock inte luta oss tillbaka och tro att det även fortsatt kommer att gå på räls. När nu Pliktlagen ligger vilande måste vi på ett helt annat sätt jobba med marknadsföring och attraktionsskapande åtgärder än vad vi behövt göra tidigare. Vi vid Ing 2, liksom alla andra förband, måste jobba aktivt med rekrytering både generellt till Försvarsmakten och i vårt fall specifikt till fältarbetsfunktionen.

Vi har i Eksjö garnison tagit fram en diger aktivitetsplan för olika evenemang runt om i Småland under 2011. Vid dessa kommer vi på olika sätt att finnas för att skapa intresse hos den primära målgruppen, ungdomar mellan 18-25 år. Vi kommer också att besöka skolor, bjuda in skolklasser och nyttja egna arrangemang och övningar för att skapa intresse för en framtida anställning i Försvarsmakten. Det är viktigt att vi syns och att vi jobbar med det personliga mötet så långt det är möjligt. Vi har många goda samarbetspartner utanför Försvarsmakten i vår region. Ett samarbete jag särskilt vill nämna är det med Arbetsförmedlingen i Småland som jag hoppas på ett mycket positivt sätt ska bidra till att hitta nya framtida medarbetare.

Avslutningsvis vill jag framföra ett stort tack till alla vid Ing 2 och önskar er en välförtjänt vår med förhoppningsvis lite värme.

/Tommy Karlsson, regementschef

Under drygt sex månader har Bruno Claesson, David Bengtsson och jag tjänstgjort vid den nyligen etablerade ingenjörskolan i Mazar-e Sharif, Afghanistan. I en multinationell miljö har vårt tålamod testats. Det har varit en utmaning att i en helt annan kultur och med elever och adepter med begränsad läs- och skrivkunnighet förmedla våra erfarenheter och därigenom stödja utvecklingen av våra afghanska kollegor, så att de själva inom en snar framtid kan överta ansvaret för säkerheten i landet.

Text **Christian Schmidt**

Foto ur ANA Engineer School Mentor Team

Fotomontage **Sandra Hila**

Våra arbetsuppgifter har varit att utveckla kursplaner, utbilda lärare och elever samt att handleda lärare och chefer på skolan. All kommunikation med afghanerna sker på engelska och med hjälp av en tolk som översätter till Dari eller Pashtu, de två officiella afghanska språken. Det har förvisso varit en tid då tålamodet har testats, men med facit i hand har det varit värt tiden och ansträngningen. Hur det går med uppbyggnaden av den afghanska armén är väsentligt för huruvida den internationella styrkan, ISAF, ska lyckas med sitt uppdrag eller inte. Allt större del av de militära bidragen utgörs av instruktörer och rådgivare. Det har varit givande att se hur afghanerna utvecklas, men den största personliga utvecklingen har funnits i att få tjänstgöra med ingenjööfficerare från sex andra nationer och därigenom få ta del av varandras erfarenheter.

Vad krävs?

Utbildningen vid ingenjörskolan håller en, utifrån svenska mått mätt, låg nivå. Det innebär att det är relativt enkelt att sätta sig in i obekanta ämnen och behovet av djupa fackkunskaper är inte särskilt stort. Goda kunskaper i engelska och förmåga att interagera med afghanerna tillsammans med en portion av tålamod hör till de viktigaste egenskaperna som man bör besitta. Ålder och grad har en viss betydelse eftersom afghanerna, framförallt de äldre, anammar det hierarkiska systemet mer än vad vi är vana vid. Sammantaget kan dock konstateras att flertalet vid Ing 2 är kvalificerade för befattningarna vid ingenjörskolan och skulle kunna bidra med nyttig kunskap och erfarenhet till afghanerna.

Vissa dagar agerade vi instruktörer medan andra dagar ägnades åt handledning.

Delar av Camp Spann och Camp Shaheen – platsen för ANA Engineer School.

Armén växer

Den afghanska armén, ANA, expanderar kraftigt och ska, när den är fullt utbyggd, bestå av sex armékårer och en armédivision, vilka alla utgörs av tre till fyra brigader samt ett flertal fristående förband i kompani och bataljons storlek. I nuläget finns cirka 134 000 soldater och officerare och målet 2014, då armén ska vara fullt utbyggd, är cirka 240 000.

Prioriteringen har legat, och kommer till del att fortsätta ligga på, att uppnå kvantitet istället för kvalitet. Många av de redan förbandssatta enheterna består av soldater och officerare som helt saknar befattningsspecifik utbildning. Upprättandet av truppslagsskolorna är ett nödvändigt led i att höja nivån inom armén, men det är fortfarande ett flertal år kvar innan man utbildningsmässigt är i närheten av nivån i Sverige.

Ett annat fokus

Med anledning av konfliktens karaktär i Afghanistan och dessförinnan i Irak har fältarbetsfunktionen i Afghanistan ett delvis annat fokus än i Sverige. Fältarbeten för rörlighet dominerar kraftigt och i synnerhet de ämnen som är relaterade till Counter-IED, C-IED, det vill säga att hantera hotet från IED. Även delar av ”fältarbeten för överlevnad” och ”övriga fältarbeten” prioriteras med anledning av behovet av att kunna bygga operationsbaser i varierande storlekar. Det finns också ett behov av att kunna bygga fältbroar, men hittills genomförs ingen sådan utbildning och det beror främst på att det skulle bli en alltför komplex utbildning för afghanerna, som oftast besitter mycket låga kunskaper i matematik.

Uppbyggnaden av den afghanska fältarbetsfunktionen inleds med att varje brigad tillförs en EOD-pluton och ett ingenjörskompani bestående av combat engineers. Därtill upprättas hela 22 route clearance-kompanier som organiseras fristående under kårerna. På sikt kommer det även att förbandssättas en ingenjörbataljon med construction engineers i varje kår.

Framtida uppdrag i Afghanistan

Det tydliga fokus på ingenjörernas förmåga till att möta IED-hotet speglar givetvis av sig i utbildningen vid ingenjörsskolan. Även om en större del av det breda fältarbetsämnet berörs under utbildningen, så ligger fokus och mer än hälften av utbildningstiden på ämnen som är relaterade till C-IED. Det är ett grundläggande behov, med hänsyn till hotbilden och förväntningarna från manöverförbanden, att alla ingenjööfficerare har kunskapen och förmågan att leda sökoperationer längs väg i syfte att kunna upptäcka vägbomber och därefter kunna leda en röjningsinsats med stöd av EOD-enheter, det som internationellt benämns route clearance.

Det är min övertygelse att Ing 2 har mycket ytterligare att tillföra i Afghanistan och ingenjörplutoner med utbildning i route clearance skulle vara ett mycket lämpligt och välkommet tillskott till den svenska insatsen. De skulle dessutom kunna merutnyttjas till flera andra ständigt aktuella fältarbetsuppgifter. Andra möjligheter framöver, förutom fortsatt bidrag med EOD-enheter och stöd till ingenjörsskolan, är att till de afghanska ingenjörenheterna tillföra personal till Operational Mentoring and Liaison Team, OMLT. OMLT följer och stödjer de operativa afghanska enheterna och behovet av personal till sådana befattningar kommer att öka betydligt de närmaste åren. En bemanning av dessa enheterna skulle ge en naturlig koppling mellan utbildningsinsatserna och den operativa verksamheten och därigenom vara till stort stöd för afghanerna, men även en mycket nyttig erfarenhet för vår egen fältarbetsfunktion.

Förkortningar

Isaf - International Security Assistance Force

EOD - Explosive Ordnance Disposal, ammunitionsröjning.

IED - Improvised Explosive Device, hemmagjord bomb

IEDD - Improvised Explosive Device Disposal, röjning av så kallade hemmagjorda bomber.

Första svenska bidraget till ANA Engineer School. Från vänster: David Bengtsson, Bruno Claesson, Christian Schmidt.

22. ingenjörbataljon på plats i **Kosovo**

Sedan den 17 oktober 2010 är det 22. ingenjörbataljon som leder den svenska KFOR (Kosovo Force) insatsen i Kosovo. Vi roterade till Kosovo i tre omgångar. Den första redan 23 september och den sista 11 oktober. Samtliga rotationer mottogs med sedvanlig blåljusparad och med både KS 21 och KS 22 uppställda på paradplan på Camp Victoria.

Text **Michael Ginér**

Själva överlämningsceremonin, Transfer of Authority (ToA), ägde rum söndagen den 17 oktober i strålende solsken. Vid ceremonin deltog utöver KS 21 och KS 22 om cirka 350 soldater, även ett 30-tal utländska gäster. Däribland hedersgästen, chefen för KFOR generalmajor Erhard Bühler.

KS 22 består av 110 soldater och officerare. I förbandet ingår två samverkansgrupper (LMT), lednings- och stabspersonal till staben för samverkansgrupperna i den ur ett geografiskt perspektiv centrala delen av Kosovo (RLMT-C), ett National Support Element (NSE), en omstruktureringsstyrka (OME) som ska avveckla Camp Victoria och stödja etableringen av nya förläggings- och arbetsplatser för kontingenten, militärpolis samt rådgivare inom säkerhetssektorsreformen (SSR). Sverige bidrar också med stabspersonal till KFOR högkvarteret.

Intensiv period

Efter det att vi tog över ledningen följde ett antal mycket intensiva veckor, då vi alla skulle sätta oss in i våra arbetsuppgifter samtidigt som vi skulle skapa fungerande rutiner för hela förbandet. Utmaningen låg i att KS 22 organisation och bemanning på flera områden skiljer sig från KS 21, varför vi inte kunnat arbeta på samma sätt som de gjorde. Arbetet med att få en väl fungerande organisation

har gått bra och alla var efter en tid i insatsområdet väl förtrogna med sina arbetsuppgifter.

Sedan KS 22 tog över har RLMT-C flyttat in och blivit operativt på sin nya grupperingsplats på Camp Film City (CFC), där även KFOR högkvarteret finns. Våra bägge LMT team har lämnat Camp Victoria och verkar nu fullt ut från sina så kallade Field houses i Gracanica respektive Pristina. Byggnation av ny förläggning och nya arbetsutrymmen för vårt NSE på CFC pågår för fullt och vi lär kunna flytta in i våra nya lokaler före vår hemrotation i april. Därefter beräknas svenska kontingentens nuvarande huvudcamp, Camp Victoria, vara fullt avvecklad i juni.

Vardag och hemlängtan

Förbandsandan är mycket bra och alla trivs och gör ett mycket bra jobb. Självklart innebär det för många en påfrestning att vara borta från familj och vänner under ett drygt halvår. Det faktum att förbandet ska kunna lösa sina uppgifter dygnet runt alla dagar i veckan gör, att de allra flesta har en högre arbetsbelastning än vad de har hemma i Sverige. Därmed inte sagt att alla jobbar dygnet runt sju dagar i veckan, då det inte skulle fungera under en så pass lång tid. Det finns goda möjligheter till fysisk träning för hela kontingenten, såväl enskilt som organiserat i grupp. Det anordnas också dagsresor till intressanta platser i om-

rådet. Vi har olika typer av tävlingar och självklart innebar såväl jul- som nyårsfirandet gemensamma aktiviteter och god mat. Vi kan avslöja att tomten även dök upp på Camp Victoria med sin säck fylld av paket. I skrivande stund har vi Försvarsmaktens fältartister hos oss, som genomfört ett antal välbesökta och mycket uppskattade spelningar.

Ett stort antal besökare från Sverige har varit hos oss sedan vi kom hit. De dagar som vi inte har någon form av besök är relativt lättträknade. Även om besöken tar mycket energi, så är de en förutsättning för att verksamheten här ska kunna följas upp, liksom att de utgör en viktig del i förberedelserna för den fortsatta verksamheten i insatsområdet. Särskilt glädjande har det varit att Ing 2 kunnat stödja oss på plats i insatsområdet med personalvårdsresurser. I sammanhanget får vi inte glömma bort att 22. ingenjörbataljon är tillbaka i Kosovo som ansvarigt förband redan hösten 2012, då vi ansvarar för KS 26.

Mer information

För er som vill läsa mer om insatsen rekommenderar jag KFOR:s egen hemsida (www.nato.int/kfor/) liksom Försvarsmaktens hemsida (<http://www.forsvarsmakten.se/sv/Internationella-insatser/Kosovo--KFOR/>) för allmän information. För er som vill veta mer om vår vardag har KS 22 en egen blogg (www.ks22.se), där vi glädjande nog redan nu i januari passerat drygt 40 000 besökare.

Förkortningar

KS 22 - internationell styrka som ansvarar för ett etablera och upprätthålla fred och säkerhet i Kosovo.

ToA - Transfer of Authority

KFOR - Kosovo Force

LMT - Liason and Monitoring Team, samverkansgrupper.

NSE - National Support Element, logistik

OME - omstruktureringsstyrka

SSR - säkerhetssektorsreformen

CFC - Camp Film City

Known Target Isolation

Target isolation är en av de uppgifter som den brittiska avancerade sökgruppen understödjer IEDD-gruppchefen med. Target isolation är en metod som används på en plats där man antingen vet, eller har mycket starka misstan-
kar om, att en IED finns (högrisk). I korta drag går det ut på att Advanced Search Advisor (ASA) planerar och genomför sin bedömandeprocess, med bland annat en detaljerad hotbildsanalys. En avancerad sökgrupp avdelas för att genomföra isoleringen av platsen i syfte att säkerställa att inga tändka-
blar löper in till platsen. ASA leder därefter själva sökfasen av operationen. Beroende på händelseutveckling är det antingen IEDD-gruppchefen eller ASA som fattar beslut om hur man ska fortsätta. Den viktigaste grundstenen för att få det till att fungera, är ett bra samarbete mellan ASA och IEDD.

Text & Bild **Sven Johansson**

Target isolation var bara en av de saker som vi öva-
de under de tre veckorna på Advanced Search Advisor-
utbildningen i Italien. Utbildningen bedrevs inom ramen
för European Defence Agency (EDA) och med ett brit-
tiskt företag specialiserade inom sökverksamhet som le-
vererade själva utbildningen. Instruktorerna har samtliga
sysslat med avancerad sökverksamhet antingen som ASA
eller som gruppchef på en avancerad sökgrupp i ingenjör-
trupperna.

Huvuddelen av den knappa tiden fokuserades med all
rätt på att erhålla utbildning i att understödja taktisk chef

med att planera och leda högrisk C-IED sökoperationer
i en miljö där underrättelser pekar på förekomsten av
IED:er och/eller där konsekvensen av ett misslyckande
är oacceptabel. Delar som arbete på hög höjd och/eller i
syrefattig miljö, som är en viktig komponent i avancerad
sökverksamhet, avhandlades enbart teoretiskt. Stor vikt
lades på systemförståelse; Underrättelser → Sök → IEDD
→ KTSU och planering med hotbildsanalys och riskre-
ducerande åtgärder för både sökande och understödjande
enheter.

I en sökoperation är det enormt många delkomponenter

Kabelsökare vid isolering av Vulnerable Point, VP (sårbar punkt).

som bidrar till ett lyckat resultat. Till exempel är det som ASA viktigt att ha god förståelse för vad hundekipaget kan understödja med och vilka krav det ställer på hans planering. Även kunskaper om exploatering och bevishantering är viktigt, för att sökande enheter inte ska stjälpa det övergripande målet med operationen. Därför lånades gästföreläsare in, vilka hade mycket erfarenhet kring sitt ämne.

Trots att vi upplevde de 38 graderna och den, för Italien, höga luftfuktigheten, som jobbig påminde vi ständigt om att det inte motsvarar de påfrestningar som de soldater som genomför sökoperationer i högriskmiljö på riktigt. Under vår utbildningsperiod dog en söksoldat från en brittisk avancerad sökgrupp och två italienska EOD-soldater som för tillfället var insatta i Afghanistan.

Stora krav på organisationen

Att hantera högrisk C-IED sökoperationer ställer stora krav på hela organisationen. Det måste finnas en grundförståelse för vad sökförmågan kan användas till, för att få ut rätt effekt och framför allt kunna genomföra sökoperationen på ett för inblandade enheter säkert sätt. Detta är av ASA:s uppgifter och därför återfinns han i brittiska armén på brigad- eller bataljonsnivå. Efter det att han har planerat operationen leder han sökgruppen på plats och deltar vid behov i den omgång som isolerar den kända IED:en. Det om något gör att ASA:n är noga med sin hotbildsanalys.

Tempot på utbildningen var högt. En normal dag började vid 07.45 och slutade vid 18.00.

Därefter följde oftast arbete med en bedömandeuppgift. Varje deltagare ledde under utbildningen minst tre bedömanden, varav ett genomfördes enskilt och bedömdes. Under sista veckan genomförde vi en 48-timmarsövning. Varje elev planerade enskilt som ASA ett sök och ledde därefter övriga i gruppen som agerade sökgrupp. Totalt sett under övningen genomförde vi åtta sök, varav två vägsök genomfördes i mörker.

Under hela utbildningen trycktes det på att den viktigaste faktorn för att hitta eller undvika IED:en är de grundläggande soldategenskaperna. Istället för att fokusera på sin metallsökare, måste soldaten lyfta blicken och utefter ASA:s hotbildsanalys, genomföra en personlig hotbildsanalys, titta på vad han har runt omkring sig och anpassa metoder utefter rådande hot.

Nu fortsätter Ing 2:s arbete med att inom Försvarsmakten utveckla den avancerade sökförmågan. Vår förhoppning är att det bland annat sker med att påbörja utbildning av ett antal specialistofficerare mot avancerat sök och att vi i början av 2011 börjar anställa soldater till avancerade sökgrupper.

Förkortningar

IED – improvised explosive device, hemmagjord bomb
IEDD – improvised explosive device disposal, röjning av hemmagjord bomb
C-IED – Counter IED,
ASA - Advanced Search Advisor
KTSU – Kriminalteknisk säkerhetsunderrättelse motsvarande weapons intelligence
EDA - European Defence Agency

Organisationsenheter

Förhållande mellan enhet och risk/ambitionsnivå.

Nytt utbildningssystem för ammunitions- och minröjningsverksamheten

Från och med årsskiftet övergick Försvarsmakten till ett nytt utbildningssystem för utbildning av personal inom ammunitions- och minröjning. Förändringen av utbildningssystemet innebär samtidigt förändrade ansvarsförhållanden för både utbildning, validering och träning av ammunitions- och minröjningspersonal.

Text **Carl-Axel Blomdahl**

Bild **Maria Claesson**

Bakgrunden till införandet av det nya utbildningssystemet är återkommande problem med att åstadkomma tillräckliga resurser för uppfyllnad av befattningarna i insatsorganisationen såväl som produktionsorganisation, för att i slutändan förse pågående insatser med personal som innehar rätt kompetenser.

Hösten 2009 fick C Ing 2 uppdraget att utreda hur Försvarsmaktens EOD-förmåga skulle kunna säkerställas. Utredningen lämnade ett antal konkreta förslag till förändringar i förhållande till hur verksamheten hittills bedrivits. Swedec fick därefter uppdrag att bland annat utarbeta ett nytt utbildningssystem med föreslagna förändringar i C Ing 2 utredning som målbild.

Konkret innebär det nya utbildningssystemet att insats- och produktionsorganisationen delar på ansvaret för utbildning av ammunitions- och minröjningspersonal (röjpersonal). Produktionsorganisationen i form av Swedec ansvarar för all utbildning av ammunitions- och minröjningsledare (röjledare) i behörighetsnivåerna minröjningsledare, röjledare CMD och röjledare IEDD. Respektive insatsförband med EOD-enheter ansvarar för utbildning av ammunitions- och minröjningssoldater (röjsoldater) i motsvarande behörighetsnivåer för soldater.

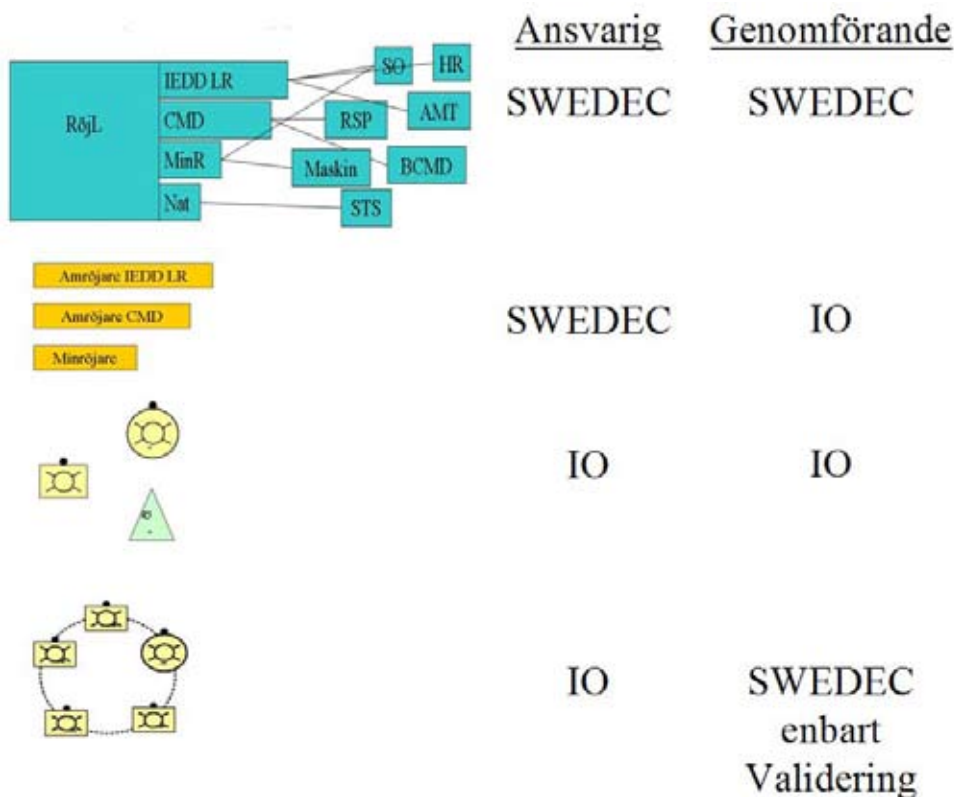
All grundutbildning av röjpersonal genomförs som yrkes- och befätningskurser, där Swedec är kursansvarig skola. Swedec är således ansvarig för samtliga kursplaner och kursbestämmelser för de kurser som leder till någon form av behörighet

inom ammunitions- och minröjning, även de som genomförs vid respektive insatsförband. En ytterligare förändring är att ansvaret för träning övergår helt till insatsförbanden, vilket innebär att Swedec inte längre genomför någon specifik insatsutbildning av EOD-grupper.

Större flexibilitet

Tanken med utbildningssystemet är att korta ledtiderna och medge en större flexibilitet för den enskilde vid genomförandet av utbildning. För detta är utbildningen uppdelad i en gemensam del för alla behörighetsnivåer för

Ansvarsförhållanden i nytt utbildningssystem.

röjledare och därefter genomgår man en inriktningsdel för respektive behörighet. Utbildningen kan genomföras i en följd under cirka en termin eller så kan man genomföra utbildningen uppdelat under en längre period. Efter avslutad grundutbildning är avsikten att röjledaren sammanförs med röjsoldaterna och genomför färdighets-, förbands- och insatsspecifik träning i insatsförbandets regi.

I sammanhanget är det viktigt att påtala att det nya utbildningssystemet inte omfattar behörighetsnivån nationell ammunitionsröjningsledare (fredsamröjare). Ett arbete för att överse även denna utbildning kommer att ansättas under 2011, för att utbildningssystemet ska bli så heltäckande som möjligt.

Utbildningsenheten vid Swedec avser att genomföra utbildningen för röjledare i de tre behörighetsnivåerna med en kursstart en gång per halvår. Innehållet i utbildningarna är utarbetat av en arbetsgrupp ledd av Swedec och med deltagande representanter från samtliga insatsförband som har EOD-enheter.

Tidigare behörigheter upphör att gälla

I samband med övergången till det nya utbildningssystemet upphör alla tidigare behörigheter att gälla. Detta innebär att den som har en gammal behörighet måste omställningsutbildas på de delar i utbildningssystemet som är nya inom en tvåårsperiod. För att klara detta finns nu

utsett ämnesföreträdare på respektive förband, som har att genomföra omställning med förbandets personal. Ett alternativ till detta är att genomföra kompletteringen vid Swedec i samband med att ordinarie kurs genomförs.

För att ”provköra” och kvalitetssäkra den nya utbildningen, genomför Swedec under våren 2011 en pilotkurs med cirka 30 elever och lärare. Denna kurs är i första hand avsedd för Swedec:s egna lärarkader, men övriga förband har även kunnat beredas platser på kursen. Den gemensamma röjledardelen genomförs från vecka 3 och avslutas vecka 13. Därefter påbörjas CMD- och IEDD-inriktningarna, vilka pågår till och med vecka 21 respektive vecka 25. Under vecka 22 och 23 genomförs utbildning av minröjledare, där man bland annat sammanför människa, maskin och hund.

I samband med pilotkursen har den nya utbildningsanläggningen i det gamla ridhuset på Ränneslätt tagits i bruk på allvar. Anläggningen är ett mycket viktigt tillskott och en förutsättning för att kunna bedriva de grundläggande övningarna under kursen med den relativt stora elevnumrerär, när vädret inte medger att man kan vara utomhus. Ridhuset har bland annat använts för grundläggande övningar med minsökare och operatörsutrustning, vilket under rådande förhållanden i princip varit omöjligt att göra annars.

ECHO FOX

Ammunitonsröjning i Afghanistan

Ammunitions- och minröjningskompaniet på Ing 2 i Eksjö består av grupper som ska kunna bemanna Försvarsmaktens insatser utomlands samt ge stöd till samhället avseende nationell ammunitionsröjning.

Text **Joacim Hallberg**

Bild **Daniel Tillström**

Utbildningen pågår för fullt och kompaniet anställer soldater till dessa grupper i efterhand. Trots ett antal friktioner på vägen, så fungerar det just nu tillfredställande med bemanningen av nya grupperna. Soldaterna kommer efterhand genomföra den utbildning som krävs, för att kunna bemanna uppdrag såväl utomlands som nationellt.

Nyligen har de grupper som tjänstgör i Afghanistan, skiftat bemanning och gruppen som finns på plats är fullt operativ och löser sin huvuduppgift. Uppdraget som CMD*-gruppen har, att röja konventionell ammunition, fortsätter att förekomma i den mängd som tidigare enheter upplevt. Detta innebär ett kontinuerligt arbete med planläggning, genomförande och utvärdering av dessa uppgifter. Dock påverkar väderlek och årstid antalet uppdrag för

enheten i Afghanistan, där gruppen nu normalt sett har en något lägre frekvens på inkommande uppdrag med konventionell ammunition inblandad.

Mellan uppdragen ska gruppen även vara beredd att stötta övriga enheter med patrullering samt utbildning. Detta innebär i det långa loppet en jämn belastning, där även tid för fysisk träning samt egenutbildning blir en del av vardagen.

**CMD - Conventional Munition Disposal*

Bilder från CMD-gruppen i Afghanistan.

Ingenjörkompani i beredskap

Från och med årsskiftet är återigen ett ingenjörkompani, om än något reducerat, i beredskap för internationella uppgifter inom ramen för EU: s snabbinsatsstyrka, Nordic Battlegroup (NBG). Styrkan ska kunna hantera uppdrag längs hela konfliktskalan. En av de största svårigheterna i ett konfliktområde är att civila delar av befolkningen ofta är kvar i området. Därför måste NBG kunna hantera allt från att strida och förebygga våld till att stödja humanitära insatser.

Schaktningsarbeten i samband med campetablering

Text **Jonas Larsson**

Bild **EngrCoy/NBG11**

Styrkan ska anpassas efter uppdragets natur. Det innebär att det är mycket viktigt att NBG har en bred och sammansatt kompetens. Alla EU: s medlemsländer måste vara överens om att en snabbinsatsstyrka ska skickas i väg till ett insatsområde och beslutet fattas i ministerrådet. För att skicka en svensk trupp krävs dessutom ett riksdagsbeslut.

Förberedelseskede

Förberedelseskedet, åtminstone vad det gäller den mentala insikten, avseende NBG11 sträcker sig relativt långt tillbaka i tiden för befälskadern och att det var 21. ingenjörbataljonen och i synnerhet 214. ingenjörkompaniet som var utpekad, har varit känt i snart två års tid.

Under denna förberedelsetid var det en del arbete med att få till en bättre och mer ändamålsenlig organisation av fältarbetsbidraget inom NBG11 än den som var föreslagen. Det vi hade i utgångsläget var en personalsvag och en minst sagt haltande organisation. Med gemensamma krafter och god hjälp från bland annat Peter Ernfridsson och Lars Nilsson fick vi till en förhållandevis bra organisationsstruktur.

Stommen till kompaniet utgörs i huvudsak av befälskadern till 214. ingenjörkompaniet, som är ett ordinarie insatsförband inom insatsorganisationen. Kompaniet som nu är i beredskap ser dock lite annorlunda ut och är orga-

niserat med kompaniledning och fyra typplutoner. Dessa är EOD-pluton (ammunitions- och minröjning), ingenjörpluton, maskinpluton samt stab/trosspluton.

Möjligheterna för befälskadern att rent praktiskt förbereda sig inför NBG11 har varit ytterst begränsad. Det är nämligen samma individer som genomfört alla övningar med 214. ingenjörkompaniet under utbildningsåret 2009/2010. Huvuddelen av befälet har dessutom innehaft "rätt" befattning under hela övningsserien, vilken i sig varit en av de mest omfattande som jag varit med om under mina 20 anställningsår i Försvarsmakten. Så snart det blev muck för soldaterna fick befälet snabbt växla över tankarna mot inryckning NBG11. Tiden för planering var näst intill obefintlig, men eftersom det är ett antal officerare som arbetat ihop under en längre tid och dessutom har en hel del erfarenhet i ryggen så blev devisen, "tilldelad tid är tillräcklig tid", väldigt påtaglig och styrande. Visserligen hade vi lyckats malla in en del verksamhet mellan övningarna under våren, bland annat genomförande av uttagningskommission, deltagande i ledningsträningsovningar, funktionsberedningar och olika planeringsmöten. Den reella planeringen inför hösten 2010 eller termin 3 som den också benämndes genomfördes under ett par dagar innan det var dags för semester.

Utbildningsskede

Efter några veckors sommarledighet var det återigen dags för inryckning vid ingenjörkompaniet, men denna gång ingående i NBG11. Inryckningen skedde i början av augusti 2010. Rent praktiskt hade soldaterna anställts några veckor innan själva inryckningsdagen, så att de kunde börja sin anställning med uttag av semester.

Den första tiden präglades av vissa gemensamma utbildningar, men snart stod befattningsutbildningen inför dörren. Befattningsutbildningen var kort, dels beroende på att tiden inte fanns och till följd av detta så krävdes det redan från början att soldaten var rätt utbildade för sina respektive befattningar. Med andra ord fanns det inte någon möjlighet för någon längre fordonsutbildning, vilket då gjorde att vi inte kunde ta in någon pansarterrängbilsförare som inte redan hade förarbevis. Vi träffade väldigt rätt i rekryteringen och de få avhopp och kvarvarande vakanser som fanns lyckades våra dugliga plutonchefer snabbt fylla upp igen. Faktiskt är det så att alla soldater fortfarande är kvar efter detta och vi har inte behövt genomföra några ytterligare kompletteringsrekryteringar. Återigen en eloge till befälet, som gör ett jättejobb med att träna, truppföra och motivera sina soldater.

Övningsserien för NBG11 var i samma anda som under 2010, det vill säga mycket intensiv. I princip var det en och samma övning som höll på under sex veckor enbart med någon mindre ledighet. Under en del av övningen skulle kompaniet värderas, en så kallad NEL1 (Nato Evaluation Level 1) av Nato. Detta innebar att ett antal observatörer från en mängd olika länder kontrollerade allt ifrån stabsarbete till färdigheter på fältet. Vi klarade denna utmaning och kan som första svenska ingenjörkompani titulera oss Nato-interoperabla.

Kompaniet är dock fortfarande organisatoriskt personalsvagt. Personalvolymen uppgår till totalt 66 personer. Av utbildningsrationella skäl sorterar även NBG:s geosupportgrupp under kompaniet, men detta gäller bara när vi är under utbildning hemma på kasern. Under övningar har denna specialinriktade grupp helt andra uppdragsgivare. Uppgifterna som kompaniet ska lösa är möjligen i teorin anpassade efter rådande förhållanden, men i praktiken löser kompaniet uppgifter som mer eller mindre ett fullskalligt kompani. Dock ska man inte dra några stora växlar på detta. Uppgifterna har lösts under övningsförhållanden hemma i Sverige och under begränsad tid, men med en lyckad rekrytering och rätt attityd hos personalen, så går det att komma ganska långt även om det finns begränsningar i total personalvolym. Kompaniet förfogar dessutom över resurser som normalt inte ingår i ett ”vanligt” ingenjörkompani, exempelvis fältarbetsunderrättelsegrupp med dykförmåga och EOD-pluton, varvid uppgifterna kan bli både spretande och komplexa.

Kompaniet lyder egentligen direkt under Force Commander, men rent praktiskt är vi underställda Core Battalion, det vill säga skyttebataljonen. Med denna bataljon har vi övat åtskilliga månader, om man räknar in alla ledningsträningsövningar och förbandsövningar under våren

Del av ingenjörgrupp vid ingenjörplutonen under genomförande av Förbandsutbildning med skarp ammunition (FUSA).

2010. Bataljonen består av en bataljonsstab som i huvudsak är 192. mekbataljon från I 19. Dock finns det några officerare från både K 3, P 4, A 9 och Nylands brigad från Finland i bataljonsstaben. Bataljonens kompanier är ett skyttekompani (bv309) från P 4, ett skyttekompani (patgb) från Nylands brigad, en luftburen skvadron från K 3, ett trosskompani från P 4, ett stabs/granatkastarkompani från I 19 och sedan ett underställt ingenjörkompani från Ing 2. Det känns hedrande, men framförallt oerhört inspirerande att få vara med längst fram i pilspetsen vid ”de som ska göra jobbet” vid NBG11.

Beredskapsskede

Efter övningsserien fanns det en hel del materiel och fordon som skulle vårdas samt ett antal orderdokument som skulle skrivas eller förfinas. Detta var väl egentligen ingenting som skilde sig från normal rutin avseende REMI, men vi har en högre nivå på upparbetning av materiel och fordonsstatus samt att vi måste ha tillgänglighet på våra prylar, eftersom det är samma materiel och fordon som vi ska stå i beredskap med. Det var alltså inte aktuellt att ställa fordonen i en ”repkö”, som kunde betas av så sakteliga under våren. Allt som gick att göra för att ha hög tillgänglighet från 1 januari 2011 var högst väsentligt.

I skrivande stund har vi redan genomfört en sjättedel av beredskapsperioden. Kompaniets huvuduppgift är just att stå i beredskap i syfte att vara ett verktyg att sätta in om behov finns. Under hela våren genomför vi verksamhet som leder ytterligare framåt för att vi ska bli ännu bättre. Detta innebär bland annat vidmakthållandeutbildning, förbandsövningsverksamhet och breddningsutbildning. Med andra ord fortsätter vi alltså att öva med enda undantag, att om det skulle bli insats så släpper vi planerad verksamhet och styr omedelbart om fokus från huvuduppgiften att stå i beredskap till beredduppgiften, det vill säga att genomföra insats.

Avslutningsvis vill jag passa på att tacka allt utbildningsbefäl vid kompaniet och bataljonen, som har gjort det möjligt för oss att genomföra en bra och kvalitativ förbandsträning.

Mycket snurrade kring Eksjö

Under oktober månad förra året förvandlades stora delar av garnisonsområdet i Eksjö till ett campområde. Den sex veckor långa övningsserien för Nordic Battlegroup (NBG) var förlagd till södra Sverige. Inledningsvis i huvudsak i området runt Eksjö, Skillingaryd och Hagshult. Scenariot var en fredsskapande insats och deltagarna fick agera i en fiktiv operativ miljö. NBG hade till uppgift att bidra till stabilitet och säkerhet i det fiktiva landet ”Southland”.

Text **Peter Gustafsson**

Bild **Maddelena Lago**

Det började med att garnisonen invaderades av Finland. Någon vecka före övningarnas start anlände nämligen det finska skyttekompaniet till Eksjö. Under hela övningsserien fram till slutet av november hade de sedan sin bas i garnisonen. Men inte var det någon invasion, de kom vänligt sinnade och trivdes mycket bra med förhållandena hos oss.

Engelska språket blev mer och mer ett förstaspråk för många som var engagerade i övningarna och stödet till NBG under den första övningen Bold Lightning. Många försök till en försvenskning av det namnet gjordes men, ”djärv utmaning” kan kanske vara något som passar bra. Det var delar ur den stridande markbataljonen i NBG, Core Battalion som övade och Norrbottens regemente, I 19 var

övningsledare. Under den här övningen var garnisonsområdet inte bara ett campområde, utan utgjorde nästan ett halvt jordklot med väldigt förkortade avstånd. Inom staketet fanns nämligen de fiktiva platserna för utposten från Sverige, den huvudoperativa basen i en främmande nation och den främre operativa basen nära insatsområdet. Omkring 700 soldater och officerare övade deployering. En funktionsövning där lednings- och logistikfunktionerna tränades. Det var nu som fotbollsplanen H-stämplades, stämplades med H som i landningsplats för helikopter.

Initial Effort

Under den efterföljande övningen Initial Effort, inledande kraftansträngning, gick garnisonen från smygengelska

Finska soldater utbildas i sjukvård.

till att bli helt engelskspråkig. Det blev dags för invasion igen. Markstridsskolan ledde övningen med de totalt 1300 man och cirka 300 fordon som anlände till Eksjö den 19 oktober. Svenska, finska och estniska soldater som skulle öva tillsammans. Språkkunskaperna sattes på extra prov när bataljonens förmågor också skulle värderas. En kurs för internationella värderare genomfördes och ett sjuttio-tal officerare från 20 nationer belägrade byggnad 40 under några dagar. Under dessa dagar var det inget fel på flerspråkigheten och mångkulturen innanför staketet.

Under Initial Effort krympte garnisonsområdet till att utgöra en bataljonscamp någonstans i ett insatsområde. Sjukvårdslektionssalen var bataljonsstabsplats, körplanerna var grupperingsplatser för kompanierna, körgrinden mot Slottsängen var campgate, logementen var belamrade och fotbollsplanen var H-stämplad. Även Eksjöborna fick sin beskärda del av militära upplevelser. Ett stationssystem av övningar på Ränneslätt gjorde att trafiken av kolonner i endera riktningen avlöste varandra. Snurrade inte fordonen i varv kring Abborrarondellen, så var de i stället på väg mot Östra industriområdet eller rundade kyrkogårdsmuren enligt en snirklig trafiksäkerhetsplan.

Snurrade gjorde det också i luften, vilket Orrhagaborna fick uppleva. Helikoptrar i skytteltrafik avlöste varandra, när bataljonen övade helikoptertransport och flygande vägsprärar. Det var inte bara helikoptrar som understödde bataljonens insatser. NBG har också tillgång till spetsflyg. Under en av övningsdagarna fanns det flyg i luften. Två

JAS 39 Gripenplan snurrade över Eksjö och Ränneslätt, ständigt beredda till direktunderstöd. En hel del Eksjöbor hörde av sig för att få mer information om detta ovanliga inslag på övningsfältet. En del lite oroliga, andra fyllda till bredden av spänning undrande om de hann koka kaffe innan planen kom eller om de skulle vänta bara för att inte missa händelsen.

Inte bara Eksjöborna fick kriget in på knuten. Mitt ute i skogen hade den illasinnade milisen hittat en perfekt plats för sina vapengömmor. Det tog lång tid för pendlare från Eksjö i östlig riktning den morgonen då Core Battalion anföll i riktning Hjärtevad. Yttre och inre avspärningar av samhället gjordes och Hjärtemon, fotbollsplanen, anfölls tidigt i gryningen. Även Bellö blev ett militärt mål och här tog bataljonchefen till flyget som slagkraftig klubba, en rote JAS-plan bekämpade effektivt motståndarna. När motståndarna i Hjärtevad och Bellö var besegrade hade också Core Battalion löst sin uppgift inom övnings-scenariot och kunde summera sina insatser. En dryg veckas uppehåll för vård och välbehövlig vila blev det innan bataljonen drog vidare från Eksjö mot slutövningen i Västra Götaland.

Även garnisonen kunde summera sina insatser under den hektiska övningsmånaden. Många var det som på ett eller annat sätt föredömligt bidragit till att bjuda på småländsk gästfrihet.

OCC i Heidelberg och Eksjö

När jag skriver detta kan jag konstatera att halva min kommendering till Heidelberg har passerat. Jag vet att många av er upplever situationen hemma i Försvarsmakten omtumlande och föränderlig. Även inom Nato har många diskussioner präglats hösten inför kommande omstrukturering.

Text **Jonas Frohlund**

Bild **Marcus Moberg**

Vid Nato toppmöte i Lissabon i november beslutades om ett nytt strategiskt koncept för Nato och att kostymen ska bli mindre. Detaljer om hur den nya organisationen ska se ut beslutas till sommaren, men klart är att ett antal högkvarter ska läggas ner. Vad det innebär för Force Command Heidelberg vet ingen idag, men sedan tidigare är det klart att Högkvarteren för US Army Europe och US 5th Core ska lämna Heidelberg senast 2015.

Fokus för Force Command Heidelberg har fortsatt varit bemanning av ISAF HQ i Kabul och just nu är den tredje rotationen på plats i Kabul. Förberedelserna för att med ett av våra två Deployable Joint Staff Element (DJSE) ingå beredskap med Nato Response Force (NRF) 2012 har påbörjats.

För egen del har arbetet med Operational Capabilities Concept (OCC) fortsatt. Mycket fokus under hösten har varit Sverige med värderingar av 711. mekskyttekompaniet, 192. bataljonen och ingenjörkompaniet, men det har även blivit resor till Finland, Makedonien och Belgien.

Utbildning av värderare

Höstens främsta aktivitet blev den Evaluators Training Course (ETC), som genomfördes i samband med övningen Initial Effort i Eksjö. Varje år genomförs tre ETC inom OCC. Syftet med kurserna är att utbilda värderare som ska kunna användas för att värdera förband anmälda till OCC pool of forces, men också som utbildning för nya "OCC länder" i vad OCC handlar om. Det speciella med

Evaluator Training Course 20
22-27 Oct 2010 Eksjö, Sweden

kurserna ur ett Nato perspektiv är att de består både av en teoretisk och en praktisk del, där deltagarna får genomföra en värdering av ett förband. Förbandet som värderas kan vara ren övningstrupp till kursen, eller som i Eksjö, ett förband som genomför värdering i enlighet med sin värderingsplan. Hittills har kurserna endast genomförts på OCC nivå 1 interoperabilitet, men under 2011 kommer den första OCC nivå 2, förmåga, kursen att genomföras, för att möta det ökade behovet av nivå 2 värderare.

Ansvariga för kurserna är SHAPE i Belgien, medan vi som jobbar på underställda högkvarter stödjer med instruktörer/teamleaders. I fallet med värderingen i Eksjö, där det var en ”skarp” värdering, har vi som ansvarigt högkvarter för de svenska armeförbanden en särskild roll i syfte att bevaka värderingsresultatet. Min roll var därför under kursen att vara ställföreträdande evaluation director.

Kursen i Eksjö var speciell på många sätt. Totalt var det deltagare från 22 länder, varvid vissa var nya i OCC sammanhang som till exempel Förenade Arabemiraten. För första gången genomfördes en värdering av förband från två olika länder samtidigt (Sverige och Finland) som dessutom var en joint värdering eftersom det finska kompaniet tillhör marinen. Omfattningen på själva värderingen var också ett rekord, totalt svarades det på drygt 2 000 frågor. Troligen kommer det inte att ske igen, bland annat på grund av att efter denna värdering så har ett revisionsarbete skett med checklistorna i syfte att få ner omfattningen.

Man kan säga att kursen i Eksjö bestod av tre delar. Först tre dagars förberedelser för utbildningsteamet, där vi gick igenom vad som skulle värderas, besökte övningsterängen och förberedde arbetsutrymme. Den andra delen var teoretisk utbildning av våra elever. Den tredje delen själva värderingen.

Så mycket social verksamhet eller svensk sightseeing för våra mer exotiska besökare fanns det inte utrymme för. Under förberedelseveckan lyckades jag dock smita iväg tillsammans med min österrikiske och tyska kollega till Bullerbyn och Katthult. Framförallt blev tyske Dieter som ett barn när han kom till Katthult. Där fick vi höra detaljer om vad som hänt och alla ”Mickel aus Lönneberga” hyss.

Det som var roligast att höra var på vilket sätt alla uppskattade den goda servicen från garnisonen och hur bra övningen stödde värderingen. Jag vill framföra ett stort tack till alla som var delaktiga och jag hoppas att garnisonen har fått uppmärksamhet för sitt goda arbete med höstens övningsserie. Det var trevligt med en ”förrättning i förrättningen” på hemmaplan.

VI GRATULERAR

Jan

28 Major Mikael Blomberg 50 år

Febr

2 RO/Kapten Jan Carlsson 60 år

April

28 Kapten Håkan Wredin 50 år

Maj

1 Adm handläggare Bodil Torstensson 60 år

14 RO/Major Per Wallin 50 år

Juni

8 RO/Kapten Mikael Bergdahl 50 år

13 RO/Kapten Göran Månsson 50 år

30 Löjtnant Lars Petersson 50 år

Juli

29 RO/Major Agne Bengtsson 50 år

20

Aug

7 Adm handläggare Yvonne Andersson 60 år

20 Ekhandläggare Anne Sundberg 50 år

Sept

10 RO/Kapten Håkan Sjöholm 50 år

22 RO/Löjtnant Mikael Karlsson 50 år

Nov

1 Löjtnant Hans-Peter Waldener 50 år

7 RO/Kapten Tommy Nilsson 60 år

Dec

8 RO/Kapten Anders Åhlgren 50 år

30 RO/Kapten Torbjörn Gustafsson 50 år

Fakta

Ing 2 har som policy att enbart gratulera yrkesofficerare, reservofficerare och civila som är anställda.

Anhörigstöd

Det är inte bara den anställda medarbetaren som gör en resa vid utlandstjänstgöring. Hela familjen berörs och gör en insats. En partner som i med- och motgång ska sköta vardagen här hemma, barn som saknar en förälder eller föräldrar som oroar sig över sonen eller dotterns situation. Det är mycket som ska fungera – praktiskt och känslomässigt.

Från garnisonens dag 2010.

Text **Maria Hedbrant, lokalt anhörigansvarig**

Bild **Stefan Söderberg**

För anställda och deras anhöriga kan Försvarsmakten aldrig ersätta betydelsen av det egna nätverket eller ansvaret för den egna situationen. Däremot kan arbetsgivaren underlätta att kombinera arbete inom myndigheten och familjeliv.

Nya styrningar

Försvarsmakten har sedan hösten 2010 en organisation med uppdraget att arbeta med och utveckla stödet till anhöriga. En Försvarsmaktens instruktion för anhörigstöd finns och uppgifter finns reglerade i verksamhetsuppdraget för 2011.

Olika aktörer

Hösten 2010 tillsattes en **centralt ansvarig** för anhörigfrågor, Karina Jensen, Försvarsmaktens HR-Centrum. Hennes uppgift är att centralt driva och koordinera stödet. I de insatta förbanden utses en **anhörigofficer** som förmedlar kontakter och anordnar träffar. Vid varje organisationsenhet (Ing 2) finns en **lokalt anhörigansvarig** med uppgift att koordinera lokal verksamhet. Det innebär att stödja lokala anhörignätverk, anordna och stödja lokala träffar, stödja anhörigofficer vid de insatta förbandens träffar samt naturligtvis att utveckla arbetet lokalt.

Anhörigstödet olika delar

God information på olika sätt och i olika forum är en viktig del i stödet. Förutom det insatta förbandets informationsträffar kommer förberedande informationsträffar att anordnas. Dessa är inte knutna till särskild insats utan vänder sig till alla och anordnas på olika håll i landet. Organisationsenhetens information till egen personal ska utvecklas som ett komplement till övriga träffar. Genom en utvecklad webbplats kan idag mycket information spridas. Flera skrifter har tagits fram. En guide till anhöriga med information med bäring mot före, under och efter insats samt en barnbok där föräldrar och barn kan arbeta tillsammans med frågor kring insatsen och hemmasituationen. En skrift om barns reaktioner, en om vuxna relationer och en skrift som vänder sig till pedagogisk personal kommer att ges ut under våren. Publikationerna finns att se på Försvarsmaktens hemsida, men finns också hos lokalt anhörigansvarig.

För anhöriga, som kopplat till insatsen, har behov av personligt stöd utifrån psykosociala aspekter eller har behov av rådgivning av olika slag finns ett extra skyddsnät. Där kan erbjudas rådgivning i sociala frågor, terapeutisk kontakt, familjerådgivning, stöd till nätverk eller ren information. Allt kopplat till aktuell situation. Försvars-

makten förmedlar kontakter till externa aktörer.

Stöd till anhöriga i samband med allvarlig olycka ges med centrala och lokala resurser. Detta kommer att regleras i särskild ordning.

Externa aktörer

Två intresseorganisationer har idag ett formaliserat samarbete med Försvarmakten, Svenska soldathemsförbundet och Invidzonen. Invidzonen är en intresseorganisation som drivs av anhöriga för anhöriga och för att stödja anhöriga nätverk. Svenska soldathemsförbundet är försvarmaktens samarbetspartner i anhörigstödet.

På uppdrag av Försvarmakten tillhandahåller Soldathemsförbundet professionell rådgivning, familjerådgivning och samtalsstöd. Soldathemsförbundet erbjuder PREP-kurser, som ger möjlighet för par att under en långhelg utveckla sin relation genom att lära mer om kommunikation och därigenom bidra till att bygga hållbara relationer.

Var står vi lokalt?

Vid Ing 2 pågår ett arbete för att utveckla stödet. Samverkan sker med medarbetare inom förbandet för att fånga upp behov och intressen. Samverkan sker med soldathemmet lokalt och Soldathemsförbundet. Kontakter har tagits med Ing 2 kamratförening och Fredsbaskrarna för att undersöka möjligheter till stöd i lokala nätverk. Soldathemmet är mycket intresserat av att bidra och erbjuder

Från garnisonens dag 2010.

till exempel sina lokaler, stöd vid träffar och hjälp med barnpassning. Vid Förvars- och blåljusdagen i Eksjö den 26 mars kommer information kring anhörigstöd att finnas med på agendan.

Mycket är kvar att göra! Välkomna att kontakta mig med synpunkter på och tankar kring anhörigstödet.

**Läs mer om Försvarmaktens anhörigstöd
och de externa aktörerna på
www.forsvarsmakten.se/anhorig.**

Från garnisonens dag 2010.

Ing 2 ur ett rekryteringsperspektiv

Med värnplikten vilande och Försvarsmaktens krav på att få ungdomar att frivilligt söka Grundläggande Militär Utbildning (GMU) har rekryteringsofficerens roll och uppgifter förändrats.

Text **Anna Nilsson, Ing 2 rekryteringsofficer**

Foto **Peter Gustafsson**

Huvuduppgiften är att nå ut till ungdomarna och marknadsföra Försvarsmakten och Ing 2 på ett så bra sätt att killar och tjejer som fyllt 18 år söker sig till GMU och Ing 2.

För att lyckas med detta börjar nu planeringen för årets aktiviteter och evenemang ta form. Vi ska besöka skolor, SYO-dagar, mässor, idrottsevenemang, musikfestivaler med mera. Försvarsmakten måste hålla sig framme och visa upp sig vid alla tänkbara tillfällen där ungdomar samlas.

Ing 2 rekryteringsgrupp

Här på Ing 2 kommer det att finnas en rekryteringsgrupp, som med bataljonernas och övriga enheters hjälp ska genomföra dessa arrangemang, samt komma med nya idéer och förslag om var och på vilket sätt vi kan visa upp oss. Strukturen för gruppen börjar bli klar och inom kort kommer första kallelsen att gå ut till de berörda enheterna.

Förutom detta bygger vi just nu upp ett samarbete med hemvärnet, där vi ser att det är otroligt viktigt att vi samarbetar och drar nytta av varandra. Hemvärnet har en lång och gedigen erfarenhet av att rekrytera personal, som vi på Ing 2 kommer att ha stor hjälp utav.

Förutom att få så många tjejer och killar som möjligt att söka GMU ska Försvarsmakten även anställa både kontinuerligt och tidvis tjänstgörande soldater till våra förband. Vid Ing 2 har vi just nu 81 anställda soldater. Dessa soldater hittar vi främst på ingenjörskompaniet ingående i Nordic Battlegroup och i ammunitions- och minröjningskompaniet.

Just nu söker vi 40 soldater som ska tjänstgöra i garnisonsvakten. Ansökningstiden gick ut den 28 januari och över 200 personer sökte tjänsterna. Detta är första gången vi på allvar har använt oss av det webbaserade rekryteringsprogrammet reachmee. Reachmee är kopplat till en annons på Försvarsmaktens hemsida. Här igenom ska individen söka tjänsten och bifoga CV, betyg med mera. Tanken är att man sen ska slippa allt för mycket pappershantering och att rekryterande chef kan prioritera, skicka

mail och kalla de sökande till intervju etc genom programmet. Det fungerar ganska bra och vi lär oss mer hela tiden.

I arbetet med att söka lämpliga personer till de tjänster som behöver tillsättas har Försvarsmakten ingått i ett samarbete med Arbetsförmedlingen. För att medarbetarna på Arbetsförmedlingen ska kunna hjälpa oss att informera om GMU samt även tala för de tjänster som ligger ute, ska det under våren ordnas en branschutbildningsdag, där vi bjuder in personal från Smålands alla 35 Arbetsförmedlingskontor till Ing 2. Under dagen kommer de att få informationer om Försvarsmakten och vårt personalförsörjningssystem, samt lite prova på verksamhet. Allt för att skapa sig en bild av vilka individer vi behöver.

Min tjänst innefattar många olika områden och inriktningar. Det händer mycket nytt inom rekrytering i Försvarsmakten och det är riktigt roligt att arbeta med de här frågorna!

Ing 2:s nya rekryter har hämtat ut personlig utrustning under sina första timmar vid förbandet.

Nya härliga utmaningar för hemvärnet

Foto: Carl Broman

Som bekant ska hela Försvarsmakten organiseras i den så kallade insatsorganisation 14 (IO 14). Detta arbete ska vara avslutat senast 2014 och för hemvärnsförbandens del är arbetet redan i full gång. Rikshemvärnschefen har fastställt att hemvärnsförbanden ska inta denna organisation redan 2012. Antalet hemvärnsbataljoner ska reduceras från 60 till 40 .

Text **Michael Gustavsson**

Trots att hemvärnet reduceras, blir mindre avseende antalet bataljoner, ökar hemvärnets roll i Försvarsmakten. Det framgår tydligt i regeringsförklaringen från oktober förra året. Hemvärnet är en oerhört viktig del av vårt nationella försvar med förband som kan sättas in för att lösa olika uppgifter på väldigt korta tider, allt ifrån timmar till dygn. Tillgängliga och användbara förband med numerär, beredda att lösa huvuduppgifterna att bevaka och skydda, det är det som gäller.

Under 2010 genomförde vi en omorganisation från tre till en hemvärnsbataljon i Jönköpings län. Denna omor-

ganisation har fungerat mycket bra. En mycket nyanserad och ödmjuk inställning genomsyrade processen bland chefer och soldater för att få till en ny hemvärnsbataljon i länet.

Norra Smålands Bataljon kommer att ha tre insatskompanier och två hemvärnsbevakningskompanier. Det blir en bataljon med numerär uppfyllnad, vilket innebär att vi kan lösa uppgifter mot gällande målsättningar. Självklart finns det några vakanser som vi alla måste hjälpas åt med att rekrytera, få in nytt blod i våra kompanier och plutoner, så att vi kan växa.

Vid en högtidlig ceremoni den 5 februari i Eksjö kyrka lades de tre tidigare bataljonerna ner och den nya bataljonen uppstod. Avslutningstal hölls av kapten Peter Mohlin för Högländsbataljonen, major Anders Åhlgren för Jönköpingsbataljonen och kapten Berne Ottosson för Värnamo-Westbobataljonen. Under högtidliga former tilldelades Norra Smålands Bataljon ett nytt standar. Under ceremonin spelade de båda småländska hemvärnsmusikkåren från Eksjö och Jönköping/Huskvarna tillsammans.

Vad kommer då att hända vid Norra Smålandsgruppen under 2011?

Utbildningen med det nya krigsförbandsövningssystemet (KFÖ) fortsätter som tidigare. Uppfattningen när det gäller detta utbildningssystem är mycket positivt. KFÖ genomförs med bataljonen i vecka 38. Insatskompanierna genomför även en särskild övning för förbanden (SÖF) i vecka 12 och 15, för att höja förmågan ytterligare.

När det gäller övrig utbildnings- och övningsverksamhet vid Norra Smålandsgruppen kommer bland annat följande att genomföras:

- Grupp- och plutonchefskurs.
- Skyddsvaktsutbildning vid tre tillfällen.
- Introduktionsutbildning vid två tillfällen.
- Ledningsträningsoövning (LTÖ) för bataljonsstaben i Enköping.
- Deltagande med en insatspluton i Rikshemvärnschefens insatsövning.

Vidare kommer det att genomföras grundläggande militär utbildning av 120-130 rekryter vid Ing 2 under året. En pluton av dessa kommer att utbildas direkt mot hemvärnet. Det är bara att hoppas att många sedan är intresserade av att gå med i hemvärnet, de nationella skyddsstyrkorna. Det är oerhört viktigt att vi får mer soldater till våra hemvärnsförband.

Foto: Peter Gustafsson

Foto: Peter Gustafsson

Ett skjutfält i förändring

Skillingaryds skjutfält kom till i sin nuvarande form på 1940-talet, men den militära närvaron i Skillingaryd är betydligt äldre än så. Redan på 1600-talet övade här Mo Härads kompani ur Jönköpings regemente. Skjutfältet har i flera omgångar förändrats. Från 1900-talets början fram till 1980-talets slut var det främst artilleriet som härskade på fältet.

Text **Axel Forthmeier**

Foto **Maddelena Lago**

Idag är Skillingaryds skjutfält ett försvarsmaktsgemensamt fält. Från att ha varit ett renodlat artilleriövningsfält med batteriplatser i söder och målområde i norr till ett fält med mångfaldig verksamhet för hela Försvarsmakten. Detta har varit en naturlig utveckling eftersom Försvarsmaktens uppgifter under senare åren radikalt har förändrats. Den internationella inriktningen av Försvarsmakten har naturligtvis avspeglat sig även på våra skjut- och övningsfält. Förstärkt tältförläggning, Observation Point, i dagligt tal kallat OP och andra termer hade förmodligen klingat konstigt för dåtidens officerskår. Idag är det naturliga och vardagliga termer för var och en i Försvarsmakten.

Skillingaryds förutsättningar för att kunna fylla kraven från det ”nya försvaret” har uppmärksammats genom fältets möjligheter. Hagshultsbasen, väg E4 och järnvägen är alla grannar till fältet. Förutsättningarna här att öva mark- och flygtransport, camp och stridsmoment på en liten yta torde vara ganska unika för hela riket. Ett annat spännande utvecklingsområde är helikopterverksamheten. Det har genomförts övning i uttransport av skadade med understöd av helikopter i mörker. Övningen genomfördes under

den alla mörkaste höstnatten. Det enda vi åskådare såg var spårlysen från kulsprutan i den understödjande helikoptern, en imponerande övning. Även flygövningar med JAS 39 Gripen har genomförts. Eftersom riskområdet för skarpskjutning ändrats från 3 000 meter till 5 000 meter innebär dock att ett fullskaligt genomförande inte var möjligt. Förhoppningsvis kan övningar med direktunderstöd av flyg bli en del av övningsverksamheten i framtiden.

Skillingarydsfältet är ett eftertraktat skjutfält, någon mätbar nergång på övningsfrekvensen över tiden har inte kunnat märkas trots nerdragningar och förändringar av Försvarsmakten. Vi har i stort sett ett oförändrat antal skjutdagar under de senaste fem åren och fältet har nyttjats under arméns slutövningar och under träningen av Nordic Battlegroup.

Det finns naturligtvis frågetecken kring det framtida nyttjandet av fältet som går hand i hand med utvecklingen av Försvarsmaktens övningsverksamhet. Oavsett vilken riktning Försvarsmakten tar, så är Skillingaryds skjutfält en del av den förändringen. Vi som jobbar dagligdags på skjutfältet hoppas, att vi även i framtiden ska kunna ge alla nyttjare den bästa servicen.

På gång i utvecklingsspåret

Under hösten 2010 genomfördes framtagande av preliminär Taktisk Ekonomisk Målsättning (PTOEM) för ingenjörbataljon 14 (Ingbat 14). Målsättningsarbetet är ett delsteg mot ett slutligt TOEM för insatsorganisation 2014. Planen är att C Insats fastställer Försvarsmaktens förmågor i november 2011. Arbetet har utgått från personella och materiella ramar och organisationen ska vara i balans avseende tillgängliga resurser.

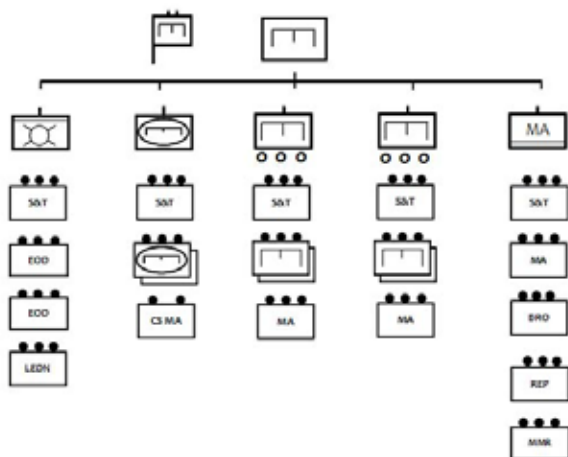
Text **Rolf Berggren**

Foto **Ur Försvarsmakten**

Senast gällande TOEM för 2009 var helt inriktat mot internationella insatser. För kommande TOEM har styrningarna till Försvarsmakten återgått med tyngdpunkten på nationella typinsatser. Internationell verksamhet finns dock fortsatt kvar.

Ingenjölförmågorna är samlade i två bataljoner där alla delförmågor innehålls, dock i begränsad omfattning. De förmågor som utökats är CMD (Conventional Munition Disposal), IEDD (Improvised Explosive Device Disposal) och MilGEO (Militär Geografisk Informationshantering).

Avancerat sök är en förmåga som ingår i Ingbat 14 och är under uppbyggnad. Den beprövade sensorn hund är under utveckling mot nya uppgifter och kommer fortsatt ingå i Ingbat 14.

Orgskiss Ingbat 14 (arbetsunderlag)

Materieförsörjning

Under 2011 och 2012 kommer leverans ske av ett antal motorredskap. Under 2011 levereras JCB HMEE (High Mobility Engineer Excavator).

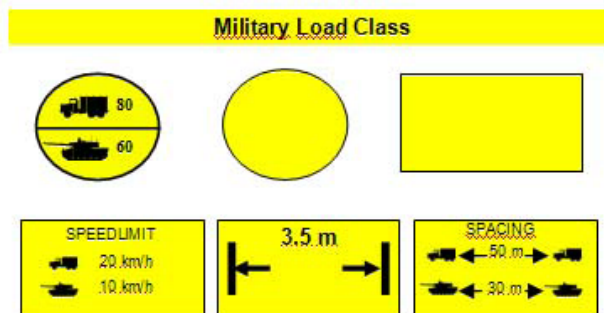
Under 2012 sker leverans av Taktisk Grävmaskin Band (Volvo EC210CL) och Taktisk Hjullastare (Volvo L90F).

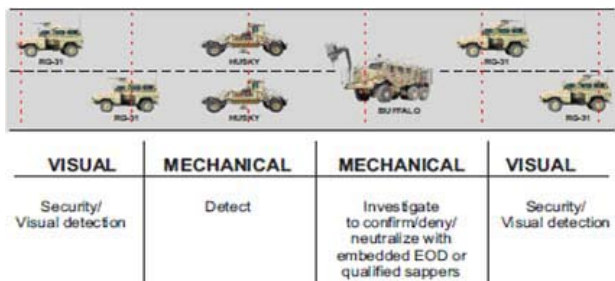
Reglementen

Under 2010 har bland annat nya Markstridsreglementen (MSR) och FMR Geosupport tagits fram. I Trafikreglemente för Försvarsmakten har det fastställts att Military Load Class (MLC) ska användas för vägar och fordon (se bild nedan). Andra reglementsarbeten som påbörjas under 2011 är Fältarb R F Spräng och FMR Geoinfo.

Internationell verksamhet

Det internationella samarbetet (EU/NATO) syftar bland annat till uppbyggnad av Route Clearance förmåga. Sverige är i uppbyggnadsfasen och ingenjörbataljonen är en delförmåga.

Ett exempel på hur ett route clearance system kan vara uppbyggt.

VIKING 11

Försvarsmakten tillsammans med Folke Bernadotte Akademin har av Regeringen uppdragits att planera och genomföra den nätverksdistribuerade övningen VIKING 11 inom ramen för Partnerskap för fred (PfP).

Målet med övningen är att utbilda och träna civila, militära och polisiära deltagare i en multinationell FN kapitel 7-operation. I övningen ska planering och genomförande baseras på samverkan/samordning mellan intresseorganisationer i en konflikt miljö. Staberna är baserade i ett antal länder. Övningen genomförs i april 2011. Ing 2 bidrar med fältarbetsofficerare i olika nivåer samt bataljonsstab.

**Eksjö garnison genomför Försvars och blåljusdag
den 26 mars klockan 11.30-15.00
på Stora Torget i Eksjö.**

**Dagen genomförs i samarbete med Eksjö kommun, Landstinget, Polisen,
Eksjö Näringsliv, Föreningen Fiesta och Svensk handel i Eksjö.**

Välkommen till vår verklighet!

Chefer!

- Har ni rätt kompetensprofil på era förband?

Har man rätt att bygga en bro över ett vattendrag, genomför skarpskjutning, spränga objekt eller bedöma broars bärrighet utan att bevisa sina kunskaper? Frågan är om vi har råd att inte ”certifiera” kunskaper genom kurser.

Text Peder Andersson

Fältarbetsskolans (FarbS) kursutbud ändras eftersom det dyker upp nya materielsystem eller behov. Just nu har FarbS 67 kurser i utbildningskatalogen, men fler är under framtagning och några utgår.

Stor verksamhetsbredd – många kurser!

Under ett utbildningsår genomförs cirka 35-40 kurser. Kurserna ges till elever vid operativa programmet (OP), specialistofficersutbildningen (SOU) så väl som till officerare inom hela Försvarsmakten. Flertalet kurser är tillgängliga för våra grannländer. Det utbyte som är möjligt kan begränsas av nationella regler, vilka styr vad som ska ingå i en kurs. Oaktat om eleverna kan ta del av kursen fullt ut eller inte sker ändå ett kunskapsutbyte som kan vara värdefullt.

Kursutbudet 2011 återfinns på emil (Ing 2- och HR-portalen). Utbudet för 2012 fastställs efter sedvanlig produktions- och kunddialog. Allt kan inte tillgodoses av resurs- och rationalitetsskäl. För FarbS handlar det om att skapa

Rätt kompetens på förbanden!

en så rationell verksamhet som möjligt och erbjuda bästa möjliga utbud. Många kurser styrs av OP samt SOU och dess innehåll. Det ger möjlighet genom att OP och SOU styra delar av kursutbudet, vilket gör att en yrkes- och befattningskurs, med få deltagare från övriga i Försvarsmakten, kan få platser på dessa kurser. Det kallar vi ”vertikal” rationalisering på FarbS, vilket vi har fått bra gehör för från blandat Försvarshögskolan.

De relativt nya rutiner som vi lever efter kräver att eleverna anmäler sig till kurserna tio veckor före kursstart detta för att FarbS ska hinna med att skicka ut bestämmelser till respektive elev, men även beräkna och beställa de resurser som kursen kräver.

ING 2 KAMRATFÖRENING

Grundad 1978-04-29

www.ing2k.se

Svaret på den frågan vet vi inte än! Införandet av PRIO startade 2008 och kommer att fortsätta att rullas ut i olika faser, som kommer att pågå till 2013. Detta innebär att gamla system kopplas ur efterhand. Alla försvarsanställda, inklusive anställda soldater, har nu tillgång till PRIO.

Text **Kenneth Rundén**

Den 1 november 2010 startade fas två för personalen på Ing 2. Resor, arbetstid, ledigheter och frånvaro ska nu registreras i PRIO.

Som utbildningsmetod har man i huvudsak, valt att använda sig av självinlärningskurser, som finns tillgängliga på nätverket. Detta har visat sig att inte vara den bästa metoden. Personalen har klagat på tidsbrist, att det är tråkigt och att tekniken har varit ”svajig”. Kritiken är befogad. Det tar cirka 8-12 timmar att genomföra alla kurser! Den stora fördelen är att man alltid har tillgång till kurserna, och kan ”gå tillbaka” för att repetera. Den bästa kunskaps-spridaren är trots allt organisationen. Mun-mot-mun-metodiken är oslagbar.

Min största farhåga inför PRIO-starten var om tekniken håller. Det gör den! PRIO har idag cirka 14 500 användare och inga större störningar är rapporterade. När det gäller de olika modulerna i PRIO är mottagandet blandat. Resebeställningen är väl den modul som fått mest beröm. Det ta kan jag själv intyga, då jag gjorde en beställning till Karlstad med tåg och hotell, två dagar senare fanns hotellbekräftelsen i min e-post och ytterligare en dag senare kom tågbiljetterna per post hem. Beställningen görs i datorn utan att behöva jaga chefers underskrifter på ett papper. Tidrapporteringen upplevs vara lika krånglig som det gamla systemet. För den enskilde är det ingen förenkling. Det intressanta är dock att de som förr ”kräktes” över vårt gamla Palasso, tycker idag att det var ett ”fantastiskt” system!

Det som vållat mest bekymmer är attestflödena i PRIO. Samtidigt som PRIO infördes, genomfördes en HR-trans-

formation i Försvarsmakten och detta har inneburit att lokala HR-avd (gamla persfunktionen) avvecklades och en central HR upprättades, Försvarsmaktens HR-Centrum i Stockholm.

Personalansvar

Alla chefer, från regementschef till plutonchef, har nu ett personalansvar samt att attestera resor, lönehändelser med mera från sin underställda personal. Problemet är att organisationen som finns i PRIO, speglar inte den utbildningsorganisation som vi jobbar i. Då fungerar inte attesterna. Detta har resulterat i uteblivna lönetillägg för en del soldater och officerare. Detta kommer att bli bättre när man får större frihet att ”bygga” organisationen i PRIO.

Vägen fram kommer att vara guppig och krokig, men jag är fortfarande övertygad om att inom ett par år är de allra flesta nöjda med PRIO.

Fys i Fokus

Försvarmakten vill ha vältränade och smarta medarbetare – därför anställer de givetvis smarta människor och ger dem förutsättning att träna på arbetstid. Om du idag är skadad på något sätt har du möjlighet att på arbetstid rehabilitera dig.

Text & Foto **Frida Berglund**

Använder du idag din tid till träning så gör du som Försvarmakten vill och på köpet mår du och din kropp bra. Vissa av våra chefer tränar idag på arbetstid, men inte alla.

Enligt "Hälsö- och friskvårdsenkät 2010" har 80 % av alla Götaingenjörer hälsa enligt vår definition

"Hälsa är att må bra- och ha tillräckliga resurser för att klara vardagens krav – och för att kunna förverkliga såväl personliga som professionella mål."

Härligt tycker vi på idrotts- och friskvårdsavdelningen, men eftersom vi vill att alla ska ha hälsa fortsätter vi vårt jobb. 62 % av alla på Ing 2 använder två eller fler timmar i veckan för att träna.

Regementschefen har nu bestämt att även regementsledningen ska träna tillsammans minst en gång i veckan. Därför har vi under januari genomfört multitestet och beeptestet med enhetscheferna och några av cheferna på staben, med varierande resultat. Det viktiga är inte vad man har för resultat idag, utan vilket mål man sätter upp att klara. Regementschefen har idag svårigheter med sit-ups och han är inte ensam om det. I juni får vi se om hans träning har gett resultat och om han då får godkänt på multitestet.

Om ni ibland har svårt att nå enhetscheferna kan det bero på att de är ute och tränar. De tar sig tid att genomföra viss del av träningen på arbetstid. Gör det du med!

Mitt andra arbete - Reseattaché i Grekland

Utsikten från tjänsterummet kan ibland vara avkopplande när funderingarna i någon fråga kräver ”ett tänk”. Jag har nu förmånen att ha två arbetsplatser och därmed två vitt skilda miljöer att vila ögonen på. Utanför det ena ser jag utfarten till Ränneslätt med Soåsaberget i fjärran och utanför det andra kan jag känna historiens vingar och se den gamla olympiska arenan från det första moderna OS 1896. Det är verkligen en förmån!

Text **Bo-Anders Jansson**

Foto **Ur den grekiska Försvarsmakten**

Den utsikten finns i Aten och det är där jag bedriver min ”bisyssla” som resande försvarsattaché sedan den första oktober förra året.

Vad gör då en försvarsattaché? Verksamheten kan sammanfattas inom tre områden; underrättelser, exportstöd och bilaterala samarbeten. Försvarsattachéer utses av regeringen i samverkan med Utrikesdepartementet, men det är Försvarsmakten som rekryterar personalen och förordnandet gäller normalt under tre år. Vanligast är en heltidsplacerad (resident) attaché på ett antal svenska ambassader (idag 23 ambassader) och denne kan dessutom ansvara för ytterligare en eller två ambassader i närliggande länder och kallas då ”sidoackrediterad”. Sverige har, som enda land i världen tror jag, valt att bemanna ett antal (idag 14) ambassader på deltid från Sverige och kallar detta ”reseattaché”. Grekland är ett land som vi bemannar på deltid.

Jag har dock ett tjänsterum på ambassaden och min budget avlönar ambassadörens sekreterare på deltid, så jag har ändå en ständig bevakning av vad som händer. Hon kan även hjälpa mig i planeringen av verksamheten innan jag är på plats. Min arbetsgivare i den här tjänsten är det Militära Underrättelse- och Säkerhetskontoret (MUST).

På ambassaden känner jag att jag är välkommen och det är en mycket trivsamt arbetsplats. Det underlättar en hel del att i stort sett alla kan svenska. Erfarenhetsmässigt behövs jag på plats ungefär tio gånger per år och varje resa varar ungefär en vecka.

Kommande uppgifter

Varje år får jag två olika planer för den militära verksamheten, dels den som det grekiska försvarsministeriet ger ut och en som attachéföreningen utarbetar. Försvarsmaktens program handlar mycket om att kvartalsvis informera om verksamheten och olika besök vid förband medan attachéföreningens program bygger på att attachéerna kan träffas och diskutera frågor, som vi alla har intresse i.

Mitt problem nu är att för 2011 finns ingen av dessa planer ännu utgivna, så det är lite svårt att planera, eftersom jag försöker lägga övriga uppgifter och besök i anslutning till planerad verksamhet.

Greklands Flygvapenchef vid överlämning av min företrädare, Anders Andersson.

Jag själv har, utöver programlagd verksamhet, uppgifter som kommer av behov som uppstår från MUST eller inom Svensk Försvarsmaterielindustri och det är dessa som tar mest tid och kräver en hel del förberedelser.

Dominerande under min tid kommer den grekiska ekonomin att vara. Statens stora skulder påverkar hela samhället och får givetvis effekter på det grekiska försvaret, allt från personal till anskaffning av ny utrustning. Dessutom är landet, precis som vi, under en större omstrukturering inom försvaret.

Större frågor för mig under våren kommer ett nytecknande av MoU (bilateralt samarbetsavtal) samt ett besök från den grekiske arméchefen att vara. Båda dessa händelser sker i maj så denna månad ser jag inte mycket av Eksjö. I dessa har jag en koordinerande roll och bidrar med detaljer i innehållet.

Jobbet är utmanande och stimulerande och ska gå att kombinera med min roll vid regementet! Än så länge har det fungerat (dessutom kan det vara skönt att åka ner till värmen lite då och då)!

Fakta om Grekland

Invånare: 11,2 miljoner, varav mer än 5 miljoner i Aten, Cirka 12 % arbetslöshet, hög ungdomsarbetslöshet (~25%).

20 % är invandrare.

Viktigaste näringarna: Turism och sjöfart cirka 30 % av BNP.

Grekiska försvarsmakten

Totalt 142 000 officerare, NCO's, soldater och sjömän (varav cirka 50 000 värnpliktiga).

Totalt deltar man i internationella insatser med cirka 3 000 man.

Försvarsanslag 2010: cirka 6,05 miljarder EUR.

19th International Young Chaplains Conference

För en tid sedan hade jag förmånen att åka på International Young Chaplains Conference i Linz, Österrike. Arrangörer var Katholische Militärseelsorge i Österrike tillsammans med landets protestantiska militärpastorer. Huvudarbetet genomfördes av den katolske militärpastorn Stefan Gugerel och den protestantiske militärpastorn Michael Lattinger, båda från Österrikes armé.

Text **Igge Alenius**

Foto **Igge Alenius med flera**

Måndag var resdag och på tisdag morgon började själva programmet med att vi åkte till HILLER-kaserne. Där finns övre Österrikes militärkommando och 24. infanteribataljonen. I garnisonens kapell hade vi först morgonbön ledd av Michael Lattinger. Därefter vidtog grupparbete och samtal kring, det av UNESCO utlysta, året om Kulturellt närmande. Inget land jobbade med dessa frågor på grund av det av UNESCO:s utlysta år, men frågeställningarna

Igge Alenius bland de österrikiska alperna.

finns alltid närvarande i det arbete som vi militärpastorer gör. Grupparbetet följdes av en föreläsning över ämnet "Military Culture and Cultural Diversity in the Austrian Army – Historical and Ethical Aspects".

Efter lunch gjorde vi ett besök på Österrikes Underofficersakademi i Enns samt ett snabbt besök i deras kapell. Skolans stabschef överste Lehner hälsade oss välkomna, sedan gav överstelöjtnant Eckerstorfer oss en genomgång

av skolans utbildningar. Vi åkte därefter in till Linz för en guidad rundtur i staden. Linz är en stad med betydande industrier främst inom stålindustrin och raffinaderier., men numera vill man bli känd för sitt rika kulturliv, bland annat genom att förra året ha varit Europas kulturhuvudstad. Efter rundturen var vi på en Vesper i Elisabethinen-kyrkan, där flera av oss medverkade med bön och textläsning och där bland annat Linz Ortodoxe biskop närvarade. Dagen avslutades med gemensam middag.

Hela onsdagen tillbringade vi i eller runt övningsområdet Seetaler Alpe. Där togs vi emot av överste Allesch, kommandant för Seetaler Alpe, som först höll en presentation av området och dess möjligheter. Lägrät i Seetaler Alpe ligger på ca 1500 meter över havet. Övningsområdet är från 1400 meter upp till 2400 meter över havet och är på 2200 hektar. På skjutfältet går det bland annat att öva strid med skarp finkalibrig ammunition, skarpskjutning med granatkastare och haubits samt raketattacker från flyg med mera. Övning pågår hela året med tillresta förband. Genomgången följdes av andakt i Soldatkyrkan, även denna gång under ledning av Michael Lattinger.

Efter lunchen började vi vandra upp mot bergen. Överste Allesch guidade oss upp till 2 000 meters höjd på en nio kilometer lång vandring. Det var enkel vandring jämfört med samma höjder i Sverige och hela tiden var det grönt gräs att gå på och nästan hela vägen var det barrskog. Målet med vandringen var en restaurang uppe i bergen, där vi avrundade med en trevlig middag. Sedan var det bara en lång resa tillbaka till hotellet.

Morgonbön och föreläsningar

Torsdagens morgonbön hölls av vår katolska vän Stefan Gugerel tillsammans med Suvad Rogo, imam i Bosnien-Hercegovinas armé och Lene Wadskaer Munch, präst

I många av soldatkapellen fanns det kors tillverkade av granatsplitter, detta stod i soldatkapellet på Seetaler Alpe.

Kyrkan i Dürnstein med sitt bå torn.

från Danmarks flotta. Denna förmiddag var vi återigen på kasernerna i Hiller och den katolska militärsjälavårdens lokaler. Första föreläsningen var "Islam and Violence" föreläsare var Moussa Al-Hassan Diaw och denna följdes av en givande diskussion kring invandring och integration. Efter en kort rast var det en föreläsning om skyddet av kulturella områden enligt Haagkonventionen. Föreläsare var Österrikes nestor på området doktor Franz Shyller, överste i reserven.

När lunchen var intagen var det dags för en tur i det österrikiska landskapet. Första stoppet blev vid slottet Artstetten, där minnet av kronprins Franz Ferdinand vårdas och där han och hans fru är begravda. Detta var till stor glädje för de delegater som kom från Ungern och Bosnien-Hercegovina. Resan fortsatte till Benedikt-klostret i Melk och ett besök i den i guld överbestyckade barockkyrkan. Vid nästa stopp blev det byte från buss till båt, för att åka på Donau genom Wachau-dalen till kyrkan i Dürnstein. Här hade vi en vesper följt av avslutningsmiddag med den katolske militärbiskopen Christian Werner och den protestantiske militärsuperintendenten Oskar Sakrausky. Detta blev min sista kväll tillsammans med delegaterna på den 19th International Young Chaplains Conference. För att komma till Eksjö i rimlig tid lämnade jag dem efter frukosten på fredagen.

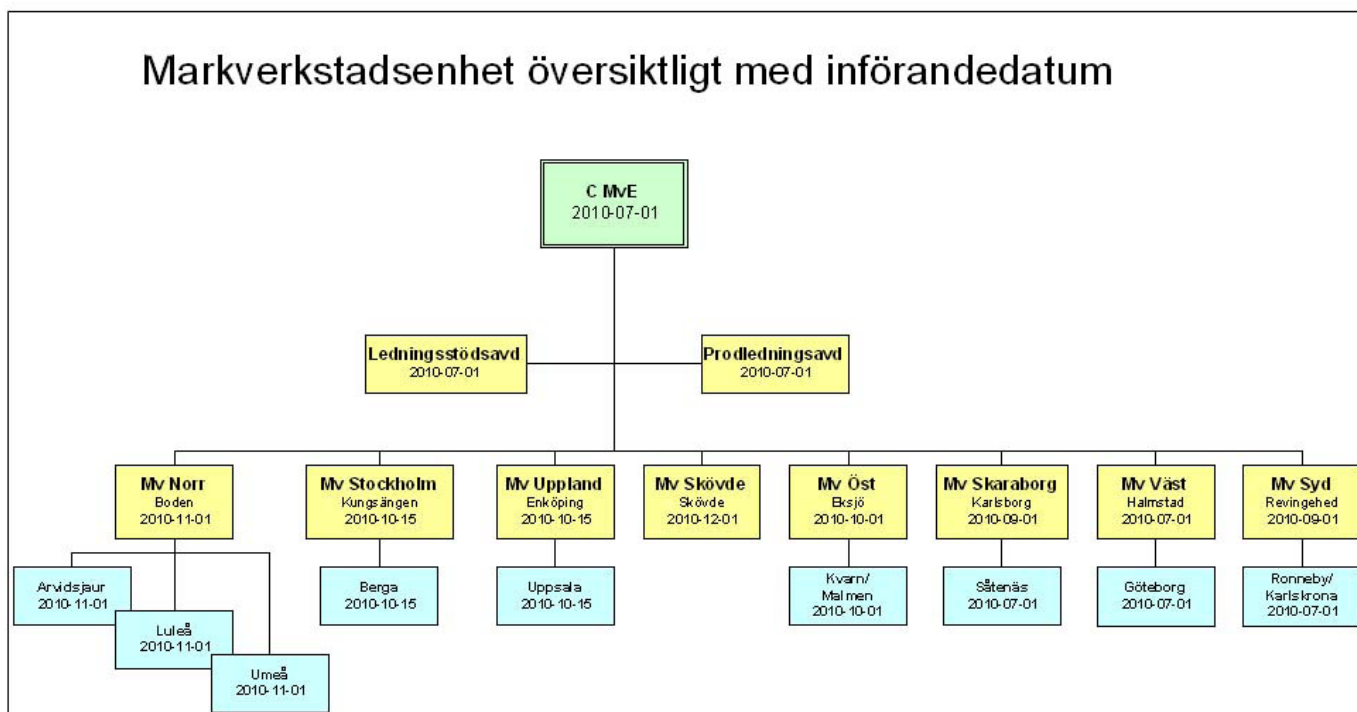
Vi har varit 22 delegater från 13 länder i Europa samt en från Kanada. De representerade europeiska länderna var Sverige, Schweiz, Nederländerna, Österrike, Ukraina, Tyskland, Finland, Norge, Danmark, Storbritannien, Bosnien-Hercegovina, Tjeckien och Ungern. Vi har kommit från Katolska kyrkan, olika Protestantiska/Lutherska kyrkor och Rysk Ortodoxa kyrkan samt Islam.

FMLOG i Eksjö

Markverkstaden

Den 1 juli 2010 bildades en Markverkstadsenhet i landet. Den nya organisationen har successivt intagits under hösten 2010, för att vara klar 1 januari 2011. Tidigare var det fem enheter som nu har blivit en. Markverkstadsavdelning Eksjö tillhörde tidigare Markverkstad Götaland.

Markverkstadsenhet översiktligt med införandedatum

Den nya organisationen med ledningen i Arboga.

Text Bengt Pettersson

Den 1 oktober 2010 bildades Markverkstad, vilket innebär att Mvavd Eksjö och Mvavd Kvarn/Malmen avvecklades från MV GÖT och slogs ihop till en avdelning. MV ÖST Eksjö huvuduppgift är att stödja Ing 2 och Swedec med förebyggande och avhjälpande underhåll på fordon och materiel, med huvudinriktning på fältarbetsmateriel.

MV ÖST Eksjö vill ha nöjda kunder. För att få nöjda kunder ska leveranser ske i rätt tid, till rätt kvalitet, till rätt pris och till minsta möjliga miljöpåverkan. Det låter enkelt, men för att nå upp till dessa krav krävs det återkommande uppföljning av verksamheten och ett ständigt förbättringsarbete. Förbättringsarbetet innebär givetvis att hitta smarta tekniska lösningar, utnyttja lokaler på bästa sätt, kommunicera effektivt, kunna påverka reservdelsför-

sörjningen, hitta rätt balans mellan uppgifter och resurser med mera, men det allra viktigaste i förbättringsarbetet är ändå att ge personalen förutsättningar till kompetenshöjning och att genomföra ett systematiskt arbetsmiljöarbete. Utan en kompetent och motiverad personal går det inte att lösa ställda uppgifter, vilket i sin tur leder till att målet med nöjda kunder inte kan uppfyllas.

Under 2010 har det varit något lägre beläggning än tidigare år, med undantag från de två toppar då Nordic Battlegroup:s materiel har upparbetats (under semesterperioder) och därför har det gått att lägga lite större fokus på kompetenshöjning och arbetsmiljöåtgärder. Förhoppningsvis leder detta till effektivare produktion i framtiden.

Ing 2 och Swedec har förhållandevis väldigt många olika materielsystem och detta kräver att personalen vid

MV ÖST Eksjö måste ha en bredare kompetens än normalt vid en verkstad. Viss kompetens är dessutom unik. Personalen vid MV ÖST Eksjö är även eftertraktad på den civila marknaden. Därför är det viktigt, särskilt i högkonjunktur, att Försvarsmakten arbetar för att vidmakthålla denna personella resurs inom Försvarsmakten.

Tyvärr verkar det som att Försvarsmaktens inriktning är en annan just nu med tanke på pågående projekt; OPS TTM (Offentlig Privat Samverkan Teknisk Tjänst Marka-

renan). Vi ser med tillförsikt fram mot kommande beslut angående OPS TTM.

Ett stort tack till alla kunder för de beställningar och den uppskattning vi har fått under 2010, personalen på garnisonslagret för stödet med alla reservdelsleveranser och till Markverkstadsenhetens personal i Eksjö för ett fantastiskt bra utfört arbete dels under 2010 och dels under inledningen på 2011.

MV ÖST Eksjö organisation/(bemanning).

Mässen en naturlig mötesplats

2010 var uppförskningens år för våra lokaler. Både Husarvåningen och Bockhult, vår stuga vid sjön Vixen, har fått ett nytt utseende. Redan 2009 blev ju Husarvåningen ommålad och omtapetsrad.

Text **Peter Gustafsson**

Förra året fortsatte förbättringen genom att möblemanget i Lindholmska rummet kläddes i nya fina tyger. Det har också kommit nya bord till matsalen. En ny stor TV finns på plats och den har kommit väl till pass inte minst vid några härliga sportkvällar med hockey och fotboll. Vi har gjort en stor satsning i Bockhult och bytt taket som hade sett sina bästa dagar. Stugan har också fixats till här och var inomhus. Vi fortsätter utvecklingen av Bockhult och målar om fasaden, sätter in braskamin och kanske det kommer en bastu också.

Mycket har alltså hänt och kommer att hända med våra lokaler och det känns viktigt. Mässen blir mer uppskattad och våra medlemmar och gäster trivs, men lokaler och prylar i all ära, föreningen är ingenting utan sina medlem-

mar. I skrivande stund är vi 204 stycken och vi i styrelsen känner att det finns ett stort intresse för de arrangemang vi genomför, kräftskiva, julbord och julgransplundring. Vi var bra på att arrangera pubkvällar förra våren, men tyvärr blev det lite för få på hösten. När vi drar igång så ska känna er välkomna.

Att umgås och trivas tillsammans är viktigt, det är likasom hela tanken med föreningslivet. Vi kommer att jobba vidare med att utveckla våra pubaftnar, sportkvällar och andra evenemang, så att mässen blir en naturlig mötespunkt för såväl gammal som ung. Vi vill verka för att mässverksamheten i garnisonen bedrivs, så att alla anställda känner att de har en naturlig mötesplats.

Mäss Trianon i Eksjö

Del 1, Från Mariannelund till Eksjö via Hultsfred

Foto: Johan Lindqvist

Trianon är unik i flera avseenden. Den gamla mässen stammar från indelningsverkets tid och har följt sitt regemente, Kalmar regemente, senare Jönköping-Kalmar regemente och I 12, när det har flyttat från Mariannelund till Hultsfred och senast till Eksjö. Byggnaden är också unik i så motto att den fortfarande används som personalmäss. För att man ska förstå varför mässen har flyttas och följt sitt regemente bör man veta något om det system som försåg landet med utbildade officerare och soldater från 1600-talet och fram till slutet av 1800-talet.

Text **Larsåke Paulsson**

Indelningsverket var 1600-talets personalförsörjningssystem. Det innebar i stora drag att varje landskap eller län i fred som i krig skulle ställa upp och underhålla ett regemente om 1 200 infanterister eller fotsoldater. Två gårdar skulle bilda en rote som skulle rekrytera och försörja en soldat. 150 soldater bildade ett kompani vars geografiska utbredning ofta motsvarade ett härad. Varje regemente satte upp åtta kompanier.

Idén med ett indelningsverk växte fram under Gustav Vasas tid på 1540-talet, men det var under 1600-talet som systemet fick sin fulländning i form av det yngre indelningsverket. Viktiga förutsättningar för indelningsverket var 1634 års regeringsform med Axel Oxenstierna som arkitekt. Då fick vi bland annat den civila administration

med den länsindelning som till sina huvuddrag gäller idag. En annan viktig förutsättning var den reduktion som genomdrevs av Karl XI vid 1680 års riksdag. Reduktionen innebar att de gods som förlänats adeln drogs in till Kronan. Med detta stärktes statens finanser samtidigt som de tre ofrälse stånden vanns för saken.

Under det yngre indelningsverket övades kompanierna under kompanichefens ledning på någon central plats inom kompaniområdet. En sommarmånad varje år drogs hela regementet samman på någon övningshed för regementsövningar. Kalmar regemente övade från 1685 på Staby ängar 25 kilometer sydväst om Oskarshamn för att 1782 flytta till Mariannelund.

Indelningsverket gick formellt i graven 1901 då den allmänna värnplikten infördes, men redan under första delen av 1800-talet infördes den så kallade beväringssinrättningen. Denna var en kort militär utbildning för män mellan 20 och 25 år. Många kategorier var undantagna denna ”värnplikt”, så den var långt ifrån allmän och den skulle vara ett komplement till indelningsverket.

Mariannelundsepoken

Regementsmötena för Kalmar regemente förlades från 1783 till Mariannelund, där den blivande generalen och landshövdingen i Södermanland, Gustaf Adolf von Siegroth, skänkte mark. Siegroth tjänstgjorde som kapten och major vid regementet. 1755 köpte han gården Strömstorp som döptes om till Mariannelund efter hustrun Elisabeth Mariana. En kopia av den så kallade Sergelmedaljongen föreställande Siegroth hänger på mässen över dörren till kungarummet.

Under regementsmötena i Mariannelund, liksom på andra övningsplatser i Sverige, uppfördes efter hand de byggnader man ansåg sig behöva och allt eftersom man

Sergelmedaljongen föreställande Gustaf Adolf Siegroth.

bytte mötesplats tog man med sig byggnaderna. Således byggde man i Mariannelund tre stabsbyggnader. Dessa färdigställdes 1792 och bestod av tämligen enkla röda hus i 6-tums virke. De finns ännu kvar i form av de två flyglarna och den främre delen av Trianons huvudbyggnad, på den tiden kallad chefspaviljongen.

Första flyttningen - från Mariannelund till Hultsfred

1796-97 flyttades Kalmar regementets mötesplats från Mariannelund till Hultsfred. Platsen var väl känd efter att ha använts för övningar redan före Mariannelundsepoken. Man ansåg att Mariannelund inte infriade förväntningarna och att Hultsfred kunde erbjuda ”en vacker campementsplats, där flera regementen på en gång kunde stå”.

Redan i början av 1797 flyttades några av lägerbyggnaderna, bland annat de tre stabsbyggnaderna och vid midsommartid samma år kunde det första regementsmötet äga rum på Hultsfred i dess egenskap av ordinarie övningsplats. Ansvarig för denna första flyttning var greve Carl Mörner af Tuna. Hans porträtt, målat av Pascal, hänger på västra matsalsväggen på Trianon. Det var på Hultsfreds slätt som de tre stabsbyggnaderna från Mariannelund fick namnet Trianon efter sin triangulära gruppering.

Länge låg truppen på Hultsfred i tält, liksom på landets övriga lägerplatser. Så småningom byggdes permanenta byggnader; förråd, kokhus, mathallar, underofficerspaviljong, sjukhus, stall, med mera. Officerspaviljongen – som i samband med flyttningen till Eksjö 1920-21 byggdes samman med chefspaviljongen, uppfördes 1841-42.

Arkitekten bakom Trianon är J F Oppman. Tillsammans med sin son ritade han och byggde officerspaviljongen samt anpassade stabsbyggnaderna till arkitekturstilen empire, även kallad Karl Johanstil. Efter J F Oppmans död fullföljde sonen F B Oppman byggnationen. Både far och son Oppman ritade och byggde flera slott och herresäten utefter östra delen av Götaland från Nynäshamn till Kalmar. Den arkitekturstilen brukar kallas för ”Tjustempire”. Trianon är således en del av Sveriges arkitekturhistoria.

På Hultsfreds slätt bestod officerspaviljongen av stora matsalen och två angränsande mindre rum; dagens kungarum och diskrummet i köket. Lanterninen med sina ljusinsläpp är en kopia av stora salen, men en fjärdedel så stor. Listmarkeringen i taket i lanterninen är i sin tur en kopia av sig själv, men i tredjedels skala. Till officerspaviljongen hörde ett kök som låg 25 meter från paviljongen. Brandrisken gjorde att man undvek eldning och matlagning i officerspaviljongen.

Foto från början av 1880-talet på Hultsfreds slätt visande de tre stabsbyggnaderna – Trianon.

Officerspaviljongen och de tre stabsbyggnaderna låg skilda åt. Den mittersta stabsbyggnaden – chefspaviljongen - är som tidigare nämnts den främre delen av dagens Trianon. Var den tidigare slutat kan man enklast se på yterväggens norra sida eller genom att jämföra takhöjderna inomhus. Från norr utnyttjades rummen som chefs sängkammare och arbetsrum (dagens klubbrum). På andra sidan hallen huserade regementskvartermästaren. Auditören hade sitt rum bakom chefs arbetsrum. Det som återstod utnyttjades som ordersal. Det finns inga ritningar från denna tid, så här finns möjlighet att i fantasin göra sin egen planritning.

Av intresse kan vara att citera delar av en artikel ur Ny illustrerad tidskrift anno 1869 beträffande mötesplatsen i Hultsfred: *"Jemn som ett golf och utan tvifvel den beqvämligaste kampementsplatsen i riket. Flera vackra byggnader är här uppförda till officerarnes och regimentets behov. I senare tider har en officerspaviljong här blifvit uppförd, som lär öfvergå alla sina likar"*.

Ska man tro en bevärbingsberättelse från Hultsfred, så kan man konstatera att det finns viss likhet med vad senare tiders soldater ibland tyckt om Eksjö. En rik hemmansägare tillfrågades av sin plutonchef vad han tyckte om Hultsfred. Svaret kom: *"De ska ja ju säga löjtnanten att om ja rådde om både Hulsfré och helsicke, sulle ja arrendera ut hela Hulsfré och själv bosätta me på de andra stället"*.

Officerspaviljongen byggdes ut på 1890-talet. Då tillkom nämligen en veranda längs hela den västra väggen (matsalsväggens förlängning på hallsidan). Det var väl tidstypiskt att den kom att kallas för punschverandan. Den var inglasad och enkelt utförd.

Andra flyttningen - från Hultsfred till Eksjö

Med 1901 års härordning med införande av allmän värnplikt gick det gamla indelningsverket från Karl XI:s tid i graven. Det nya systemet krävde kaserner och övningsteräng på ett helt annat sätt än tidigare, då förbanden samlades någon gång per år för övningar. Ett omfattande kasernbyggnadsprogram inleddes, som resulterade i att ett stort antal regementen flyttade in i städer 1905-07.

Beslutet att flytta Kalmar regemente från Hultsfred till Eksjö fattades av dåvarande krigsministern Tingsten 1907, men flera överklaganden gjorde att det dröjde 1916 innan kasernbygget kom i gång, så att regementet kunde flytta in 1920-21.

På Hultsfreds slätt ägde officerskåren flera byggnader, bland annat de tre stabsbyggnaderna (Trianon), officerspaviljongen, officersköket och officerskasernen byggd 1860. Beslutet att flytta regementet från Hultsfred ledde till diskussioner om att låta Kronan lösa in de byggnader som ägdes av officerskåren. Vissa av byggnaderna löstes också in, dock inte officerspaviljongen. Officerskåren hade fäst sig vid det hem, som officerspaviljongen var under de sommarmånader då de ofta var skilda från sina familjer och vistades på mötesplatsen. Idén kom upp att medföra massen till Eksjö. Även i den nya garnisonsstaden skulle traditionerna från den gamla mötesplatsen bevaras.

1915 köpte officerskåren en tomt i Eksjö, som senare kunde bytas mot den så kallade Trianontomten vid Hunsnäs. Kvar stod ett delikat problem att lösa. Hur skulle massen se ut? Tämigen omgående konstaterades att officerspaviljongen, trots sin glasade veranda, inte var stor nog att tjäna som officersmäss. Även de tre stabsbyggnaderna behövdes varför officerskåren återköpte dem. Ett

Foto från 1901 som visar glasverandan på officerspaviljongen.

förslag att binda ihop chefspaviljongen och officerspaviljongen med en pelargång förkastades, då det blev för dyrt. I stället blev det en lokalt förankrad lösning efter det att regementsintendenten Fredrik Nordenankar och byggmästare Abrahamsson i Eksjö framlagt sitt förslag att bygga samman de två paviljongerna.

Hösten 1920 revs och märktes byggnaderna på Hultsfreds slätt. De lastades på järnvägsvagnar och transporterades till Eksjö. Det var byggstrejk varför bygget förklarades i blockad. Trots försök att häva blockaden via telegram till Stockholm stod lastade järnvägsvagnar på Eksjö station. Beslut togs att man själva skulle lossa vagnarna och ombesörja transporten till den nya tomten. På grund av ideliga uppskov med kasernernas iordningställande kom flyttningen och byggnationen att verkställas under den allra dyraste tiden och drog en kostnad på cirka 160 000 kronor. Halva summan betalades av officerskåren med sparade pengar. Resten löstes med inteckningar och bidrag.

Mässen invigdes midsommarafton 1921. Den 27 juni skrev Smålands-Tidningen: *"Vackert belägen vid Hunsnäsens strand, med sin pelarprydda front åt sjösidan och sin av flyglar flankerade gårdsplan åt landsidan, intryck av gammal förnäm herrgård med pietetsfullt bevarad arkitektur och totalintryck från Hultsfredsperioden."*

Tre mässar

Avslutningsvis bör påpekas att vid denna tid indelades Krigsmaktens befäl i tre personalkategorier; officerskår, underofficerskår samt underbefäl och manskap. Kalmar regementes underofficerskår fick sin mäss 1921 inne på kasernområdet i samma byggnad som de värnpliktigas marketenteriet. Underbefälen var inledningsvis hänvisade till furirsrum i anslutning till marketenteriet, men 1944 kunde en ny byggnad med furirs- och korpralsmässar tas i anspråk söder om marketenteribyggnaden. Dessa mässar blev underbefälsmäss i mitten av 1950-talet och senare Mäss Eken.

Vykort visande Trianon vid Hunsnäsens strand i Eksjö.

Ordföranden har ordet

När jag skriver detta är det i mitten av november månad och höstmörkret har kommit och även kylan. Högländet har redan några gånger fått snö och ett par nätter har termometern visat minusgrader.

Nåja, vi får väl också blicka tillbaka på en fin sommar. Turisterna har i mängd som vanligt besökt Eksjö. I kulturstaden har det varit ett par stora arrangemang och jag tänker då på Eksjö Tattoo och Stadsfesten.

Kamratföreningens medlemmar deltog som åskådare vid Tattoo-föreställningen fredagen den 13 augusti. Vädret var hotfullt med åska och regn timmarna innan föreställningen började, men en stund innan Tattoot började blev vädret fint och vi kunde njuta av en skön sommarkväll. Vi fick vara med om en härlig Tattoo-föreställning med grupper från många olika länder. Personligen tyckte jag att den polska musikkåren var imponerande. Jag hade även förmånen att få höra denna musikkår i en kyrkokonsert i Eksjö kyrka. Publiken i kyrkan hyllade musikkåren med stående ovationer efter konserten. Årets speaker Thore Bäckman medverkade på ett bra sätt till att Tattoot blev en fullträff.

Högtidsdag

Lördagen den 10 juli var en högtidsdag för Kamratföreningen, då vi genomförde en minnesceremoni för vårt gamla regemente. Uppslutningen denna dag var stor och

vi fick vara med om en fin ceremoni i samband med Vaktparaden på torget. Det var första gången, som vår nya fana visades officiellt och denna syn glädde nog många I 12:are. Fanförelsen Astor Engquist hade liksom många andra en svettig dag i solgasset. Denna dag avslutades med tal vid minnesstenen i Sjöängen av Smålands Karoliner befälhavare, Roland Sandberg. Överste Tommy Karlsson, chef Ing 2 deltog även vid ceremonin.

Kommande verksamhet

Tiden går fort och snart är det dags för årsmöte i Kamratföreningen. Notera gärna redan nu att årsmötet äger rum fredagen den 25 februari. Som vanligt samlas vi i mäss Trianon på eftermiddagen och på kvällen åter vi middag tillsammans med kamraterna från Ing 2:s Kamratförening. Veteranluncherna är vi ansvariga för under vårterminen och vi ses som vanligt den sista torsdagen i varje månad, med undantag för i februari, då vi har Veteranlunchen den 17 februari.

Slutligen vill jag önska medlemmarna och tidningens läsare en trevlig vår och sommar!

/Kenneth Jägsander

Verksamhetsplan 2010

Januari

27 januari torsdag styrelsemöte
27 januari torsdag Veteranlunch

Februari

17 februari torsdag styrelsemöte
17 februari torsdag Veteranlunch
25 februari fredag årsmöte med middag på Trianon

Mars

31 mars styrelsemöte
31 mars Veteranlunch

April

28 april torsdag styrelsemöte
28 april torsdag Veteranlunch

Maj

26 maj torsdag styrelsemöte
26 maj torsdag Veteranlunch
V 19/20 Resa, en dag (prel)

Juni

6 juni måndag, deltagande i firande av Sveriges Nationaldag i Eksjö.

Juli

2 juli lördag, deltagande i Eksjö vaktparad, I 12 tema.

Styrelsemötena äger rum klockan 09.30 och Veteranluncherna klockan 12.00.

Nya medlemmar

Styrelsen hälsar nedanstående välkomna som nya medlemmar i kamratföreningen.

RÄNNESLÄTT

Per Erik Axing	Eksjö	Bo Gustafsson	Frinnaryd
Lars Franzén	Karlshamn	Ingvar Idén	Eksjö
Björn Rydén	Vetlanda	Bruno Svensson	Sävsjö
Lars-Olof Nyrell	Värnamo	Leif Lagström	Västervik
Björn Jonsson	Malmö	Torsten Pålsson	Mönsterås
Rune Rydén	Lund		
Nils-Erik Jonsson	Oskarshamn		

Antalet medlemmar i kamratföreningen:

2011-01-27 var medlemsantalet 534 inklusive Kalmar och Stockholmföreningarna.

Värva medlemmar!

Du som redan är medlem i Norra Smålands regementes kamratförening hjälp styrelsen att öka medlemsantalet.

Årsavgiften är 50:-

Familjemedlem 25:-

Ständigt medlemskap 500:-

Ständigt medlemskap för familjemedlem 250:-

Avgiften betalas till postgiro 28 89 62 - 4

Födelsedagar

Kamratföreningen gratulerar nedanstående medlemmar på högtidsdagen.

Januari

7	Sven Widman	Eksjö	95 år
9	Anita Ragnarsson	Eksjö	70 år
15	Ingrid Schierenbeck	Eksjö	90 år
28	Mikael Blomberg	Eksjö	50 år

Februari

2	Jan Carlsson	Stockholm	60 år
18	Nils-Fredrik Haegerström	Eksjö	95 år
26	Stig Gustafsson	Vaggeryd	90 år

Mars

5	Stig-Olof Svensson	Eksjö	80 år
6	Lars Fransén	Karlshamn	70 år
7	Ingrid Gustavsson	Eksjö	80 år
13	Tore Sandh	Eksjö	70 år
16	Herbert Hulteke	Mora	75 år
24	Olle Ljungberg	Eksjö	85 år
29	Eric Wall	Gränna	80 år

April

2	Lars Carlsson	Eksjö	70 år
5	Lars Gerhardsson	Huskvarna	80 år
10	Torbjörn Titus	Eksjö	70 år
12	Kenth Irebo	Tranås	60 år
15	Erik Hofmann	Gislaved	85 år
17	Per Pihl	Hjältevad	70 år
20	Jan Ekwall	Eksjö	70 år
22	K-G Edström	Tranås	70 år
29	Ulf Janback	Eksjö	60 år

Maj

1	Bodil Torstensson	Eksjö	60 år
3	Gösta Karlsson	Grimstorp	70 år
12	Gösta Lindholm	Älmhult	85 år
14	Erland Claesson	Kumla	60 år
18	Christoffer Lilliecreutz	Jönköping	80 år
19	Bo Martinsson	Oskarshamn	70 år
21	Hillevi Hederstedt	Eksjö	90 år
25	Anita Sjöö	Eksjö	70 år

Juni

1	Rune Lundqvist	Eksjö	90 år
3	Per Eric Schyberg	Helsingborg	90 år
10	Carl-Axel Christersson	Jönköping	80 år
17	Åke Petersson	Karlstad	85 år
17	Helene Ahlstedt	Lund	60 år
23	Hans Brusewitz	Luleå	70 år

Juli

3	Erling Johansson	Sollentuna	60 år
23	Torbjörn Neij	Tenhult	75 år
27	Björn Rydén	Vetlanda	70 år
29	Anders Hedgren	Farsta	60 år
30	Göran Engdahl	Hultsfred	75 år

Augusti

4	Bertil Karlsson	Kalmar	75 år
5	Sven Bengtsson	Nässjö	75 år
10	Sigvard Malmström	Halmstad	90 år
16	Lennart Oscarsson	Båstad	85 år

RÄNNESLÄTT

Augusti

16	Edvard Rösiö	Gränna	70 år
20	Bo Ahlstedt	Eksjö	70 år
26	Håkan Andersson	Oskarshamn	70 år

September

9	Kurth Dahl	Vimmerby	80 år
14	Vide Carlberg	Ronneby	75 år
20	Roland Forbord	Sollefteå	70 år
29	Arne Carlsson	Edsbyn	90 år

Oktober

3	Carl-Gösta Kåvestedt	Nässjö	90 år
7	Sven-Evert Carlsson	Taberg	80 år
8	Jonny Strömberg	Eksjö	60 år
16	Roland Croon	Eksjö	85 år
17	Marianne Titus	Eksjö	75 år
29	Bengt Jägdahl	Märsta	80 år

November

1	Hans-Peter Waldener	Eksjö	50 år
5	Ebbe Eberhardsson	Stockholm	80 år
5	Susanne Jansson	Eksjö	50 år
10	Leif Kesselmark	Vadstena	80 år
22	Rutger Rosén	Nacka	60 år
25	Margit Tönnisso	Eksjö	75 år
26	Helge Roth	Hestra	70 år
30	Bernt Lindkvist	Örebro	80 år

December

6	Bengt-Åke Andersson	Långaryd	70 år
8	Bo Ahlsgård	Hult	70 år
13	Roger Larsson	Jönköping	60 år
14	Olov Ottosson	Västervik	85 år
16	Bo Gustafsson	Frinnaryd	70 år
16	Rune Backlund	Visingsö	60 år
31	Nils-Erik Jonsson	Oskarshamn	70 år

KAMRATFÖRENINGEN SÄLJER

NYHET

Ränneslätt – en historisk dokumentation av nuvarande byggnader

Förre stadsarkitekten Lennart Grandelius har på Fortifikationsverkets uppdrag gjort denna liminbundna dokumentation i A4 format med beskrivningar och många bilder. Kamratföreningen erbjuder medlemmar dokumentationen till självkostnadspriset 60 kronor.

Kontaktpersoner:

Torbjörn Titus 0381-141 19, titus@brudbadet.eksjo.com, Cecilia Ragnarsson 0381-180 00 vx, cecilia.ragnarsson@mil.se.

KAMRATFÖRENINGEN SÄLJER

DEL 1 och 2

AV KUNGLIGA NORRA SMÅLANDS REGEMENTES HISTORIA

Pris 50 kr. Vid leverans utanför Eksjö tillkommer porto (60 kr).

Kontaktpersoner:

Torbjörn Titus 0381-141 19, titus@brudbadet.eksjo.com, Cecilia Ragnarsson 0381-180 00 vx, cecilia.ragnarsson@mil.se.

Nationaldagen firades

Text & Foto Mats Einarsson

Ett femtontal av kamratföreningens medlemmar mötte upp för att delta i nationaldagens firande i Eksjö den 6:e juni. Medlemmarna samlades först på museigården för att sedan marschera upp till stora torget tillsammans med övriga föreningar och organisationer. Vid ceremonin på torget fanns kamratföreningens medlemmar och fana med i fanborgen framför kyrkan. Fanförare för dagen var C-G "Duste" Petersson. Efter sedvanliga tal, nationalsång,

folkdans och utdelning av diverse utmärkelser till kommunens föreningar och innevånare avslutades ceremonin. Kamratföreningens medlemmar samlades därefter vid Eksjö Camping för en stunds samvaro och belönades för dagens insats med en rejäl räksmörgås.

Duste Petersson förde kamratföreningens fana vid nationaldagens firande på torget tillsammans med en blivande medlem? (Dustes barnbarn)

Roland Sandberg vid minnesstenen i Sjöängen.

Högtidlig minnesceremoni och invigning av ny fana

Den 30:e juni år 2000 var nedläggningen av Smålands regemente, I 12/Fo 17 och Smålandsbrigaden, IB 12 ett faktum och vi som var med då minns att den dagen präglades av vemod och att det kändes ganska tungt vid det tillfället.

Text & Foto **Mats Einarsson**

Lite drygt tio år senare samlades ett sextiotial av kamratföreningens medlemmar för att högtidlighålla minnet av regementet i samband med vaktparaden den 10 juli 2010. Kamraterna samlades i järnvägs parkens lummiga grönska denna varma sommardag och det vemod som präglade nedläggningsdagen för tio år sedan byttes snabbt mot återseendets glädje, när kamrater från när och fjärran åter möttes.

Ceremoni

Med Hemvärnets Musikkår i Eksjö och en grupp ryttare ur Smålandshusarerna i täten anträdde uppmarschen till Stora torget. Under ceremonin, ledd av vår skicklige ceremonimästare och konferencier Kurt-Lennart Larsson, spelades marscher och igenkänningssignaler med anknytning till Kronobergs, Jönköpings- och Kalmar regementen varvat med historiska återblickar av Kurt-Lennart.

En av huvudpunkterna i programmet denna dag var invigningen av kamratföreningens nya fana. (Arbetet med den nya fanan beskrivs i särskild artikel). Till tonerna från

Kurt-Lennart Larsson presenterade musikinslagen och gav historiska återblickar.

Smålands Karoliner förde Smålandsinfanteriets fanor. Här visas Jönköpings regementes fana till tonerna från regementets igenkänningssignal.

Kungliga Norra Smålands regementes marsch blottades den nya fanan och fördes i parad av Astor Engqvist framför publiken. Ett högtidligt inslag för många gamla I 12:are.

Historisk återblick

Efter ceremonin på torget samlades deltagarna vid minnesstenen i Sjöängen. Roland Sandberg höll där ett engagerat tal över händelser i regementets historia, om regementschefer, personal och soldater som verkat vid hembygdens regemente, I 12 genom århundraden. Till ackompanjemang av Hemvärnets Musikkår sjöngs som avslutning den gamla krigsmannapsalmen, Vår Gud är oss en väldig borg.

Sture Ahlstedt läste egna limerickar, ett uppskattat inslag vid lunchen

Så var det dags för fältlunch som stod dukad på museigården genom smålandshusarernas försorg med Eibert Einarsson i spetsen. Lunchen bestod som sig bör av ärtsoppa och pannkakor med sylt och grädde. I samband med lunchen framförde kamratföreningens ordförande, Kenneth Jägsander ett tack till alla som medverkat till ett lyckat program under dagen. Under det följande kaffet bjöd Sture Ahlstedt på ett par av sina egna limerickar till minne av regementets sista högvakt och avskedsparad, vilket blev en fin avrundning på en värdig minneshögtid till Norra Smålands regementes ära.

Kamratföreningens nya fana förd av Astor Engqvist, blottas för första gången.

Eksjö Tattoo

RÄNNESLÄTT

Text **Kurt-Lennart Larsson**

Foto **Mats Einarsson**

Även detta år blev en succé med ett stort deltagande. Nittioalet medlemmar med gäster hade anammat inbjudan. Traditionenligt samlades vi på mäss Trianon, där "inmönstringen" med utdelning av biljetter löstes på ett förtjänstfullt sätt av de rutinerade inmönstringsförrättarna Torbjörn, Astor och Duste.

Därefter intogs också som tidigare år en räksmörgås, dryck, kaffe och kaka under kamratlig samvaro där tiden gick fort och snart bar det iväg i buss eller egna bilar till Stora Torget och Tattoorenan.

Det fina vädret och den nya inramningen, där kyrkan fick sin berättigade plats utan att skymmas av läktare, bidrog till att scenen kändes förnyad och pampigare. Att årets konferencier, Thore Bäckman också var en genuin

I 12: are och kamratföreningsmedlem bidrog också till att många av oss kände oss särskilt välkomna. Så följde som vanligt ett bra och omväxlande program. Vilket inslag som var bäst är svårt att säga, men av applådstyrkan att döma kom säkert Polska flygvapnets musikkår högt upp på favoritlistan. Som vanligt fördjupades stämningen när mörkret föll och nådde sin höjdpunkt vid den pampiga avslutningen. Dels vid inmarschen, då alla spelade Kunglig Norra Smålands regementes marsch och sedan när alla musikkårer tillsammans och med de finska värnpliktiga trombonisterna i kyrktornet slutade med psalmen "Bred dina vida vingar" som avslutades med tapto. När alla kårerna marscherat ut skildes vi efter en fantastiskt fin musikalisk upplevelse.

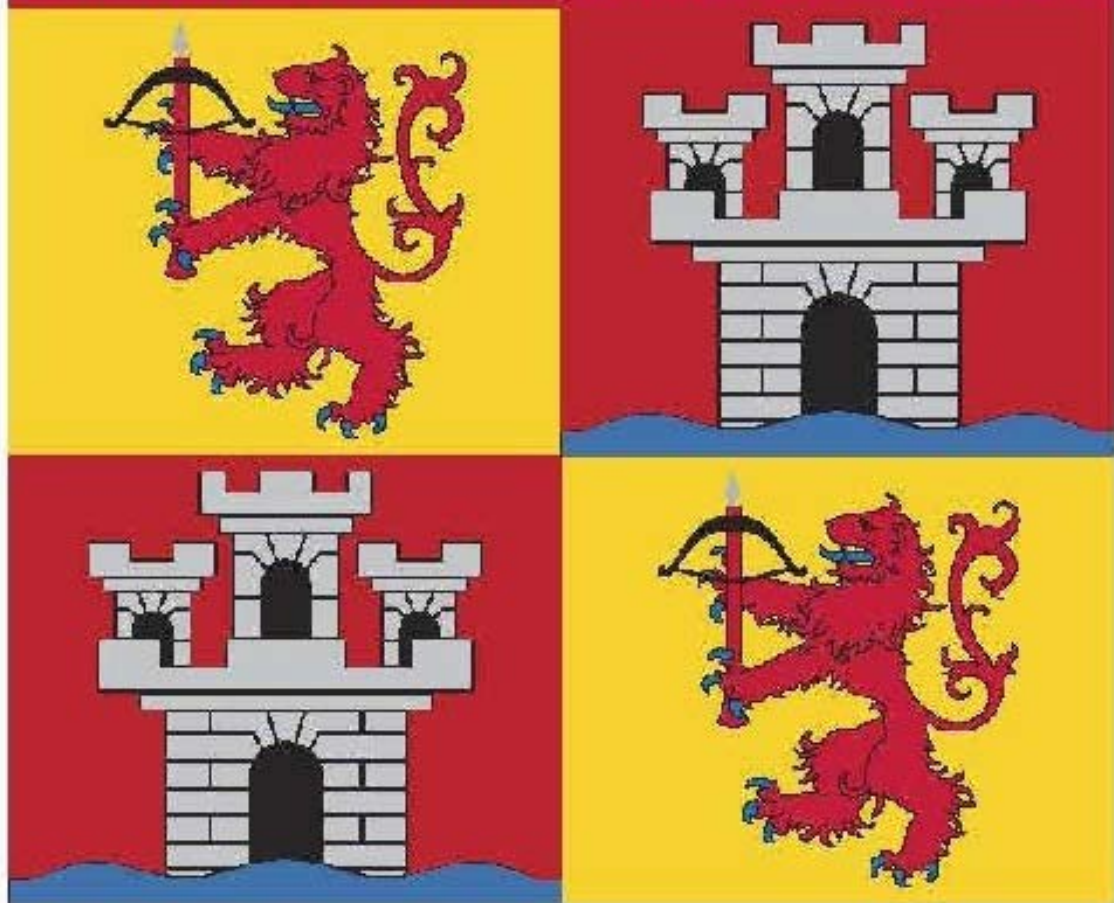

Musikkårerna uppställda för avslutning efter inmarsch till Kunglig Norra smålands regementes marsch.

Förväntansfulla medlemmar på läktaren...

...och ännu fler.

Vår nya fana

Text **Kurt-Lennart Larsson**

Bakgrund

Föreningen har sedan länge haft och fört två fanor, sydda med före detta Jönköpings- respektive Kalmar regementets fanor som förebilder. Båda var ganska hårt slitna och speglade den tid då kamratföreningen benämndes Kunglig Jönköping-Kalmar regementes kamratförening. När regementet fick ändrad benämning 1948 till Kunglig Norra Smålands regemente ändrade också föreningen namn men inte symbol efter det att regementet 1954 tilldelats en ny fana.

Med stöd av årsmötet beslutade styrelsen att anskaffa en ny fana med I 12-fanan från 1954 som förebild. Därmed nåddes en överensstämmelse mellan symbol och föreningsnamn.

Beskrivning

Fanan kom som nämnts i stort likna regementets fana från 1954, men med segernamnens ersatta med texten: KUNGLIG NORRA SMÅLANDS REGEMENTES KAMRATFÖRENING.

Måtten överensstämmer med nuvarande försvarsmaks-standard 140 x 160 centimeter. Fanan är genomsydd på

ett enkelt Dekor polyestertyg (ett sidenliknande tyg, men mycket hållbarare). Fanan är helt ”made in Sweden” genom att den ritad och sydd av Flaggfabriken National i Göteborg

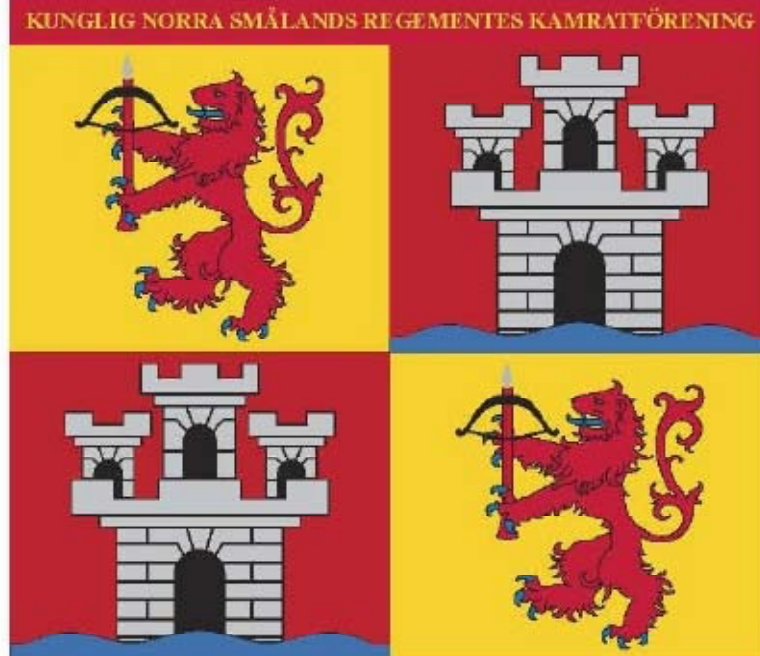
Premiärvisning, blottande till storpublik den 10 juli

Högtidlighållandet av 10-årsminnet av regementets nedläggning blev utan tvekan en succé. En av höjdpunkterna under dagen var när fanan blottades och fördes under fanmarsch till regementets marsch för första gången med rutinerade Astor Engqvist som fanförare.

Många bidragsgivare gjorde anskaffningen möjlig

Fanan kom totalt att kosta 14 450 kronor. För att finansiera införskaffandet väddades om stöd från föreningens medlemmar. Inte mindre än 15 880 kronor strömmade in från olika håll!

Styrelsen framför sitt tack till givarna och publicerar namnen på givarna i särskild artikel

Kamratföreningens nya fana *Bidragsgivare*

Rolf Ahlse Frankrike, Thomas Bergström Holland, Lars Blom Vetlanda, Mikael Blomberg Eksjö, Jan Stefan Börjesson Täby, Jan Carlsson Nyköping, Eidor Davidsson Eksjö, Wilhelm af Donner Eksjö, Mats Einarsson Eksjö, Per Ekman Eksjö, Jan Eksell Eksjö, Paul Engström Huskvarna, Gunilla & Astor Engqvist Eksjö, Roland Forbord Sollefteå, Greta Forsberg Aneby, Bernt & Teresa Fransson Anderstorp, Lennart Fransson Oskarshamn, Steve Gunnarsson Enköping, Roland Gustavsson Eksjö, Björn Hagberg Rödeby, Arne Hedman Getinge, Herbert Hulteke Mora, Karl-Erik Hvirf Norrahammar, Bertil Johansson Aneby, Tommy Johansson Reftele, Bengt Jägdahl Märsta, Kenneth Jägsander Eksjö, Christer Karlsson Täby, Lef Karlsson Eksjö, Gunnar Krantz Uddevalla, Kurt-Lennart Larsson Eksjö, Hilding Lindqvist Linköping, Lars-Gunnar Lorentzi Nässjö, Rune Lundqvist Eksjö, Eric Nicander Lund, Bo Nilsson Värnamo, Lennart Nilsson Tranås, Ulf Norgren Göteborg, Otto Ohlsson Eksjö, Lennart Oscarsson Båstad, Rolf Otto Helsingborg, Lars Petersson Mörlunda, Carl-Gustav & Ingall Petersson Eksjö, Åke Petersson Karlstad, Rutger Rosén Nacka, Ove Sjöbrink Eksjö, Lennart Sjöqvist Huskvarna, SHF Höglandet, Ingvar Strid Växjö, Hans Ståhlbrand Hallsberg, Stig-Olof Svensson Eksjö, Gunnar Tens Tranås, Jarl Tillberg Eksjö, Torbjörn & Birgitta Titus Eksjö, Christer Weinhart Motala och Kenneth Wennblom Jönköping.

Fälttåg till Norge år 2010

Foto: Privat

Deltagarna i fälttåget från vänster: Anders Ström, Ragnwald Ahlnér, Sune Ivarsson, Håkan Kisell, Hans Björk, Matts Samuelsson, Nils-Åke Danielsson, Kenneth Wennblom, Torgny Allvin, Gert och Kerstin Björklund

FPCS/skytteskolan 1964/65 har haft en ny återträff, denna gång som en utlandsmission: KFÖ 2010, Fälttåg Norge.

Text **Håkan Kisell** med flera

Sedan festkommittén den 6 till 8 maj hade genomfört detaljerad rekognosering av övningsterräng, förläggning, marschväg, aktiviteter, utspisning, fastställd krigskassa med mera sändes inkallelseorder ut digitalt och med post under juni. Tio befälselever hörsammade kallelsen. Trevligt var att det för första gången deltog en civilist, fru Kerstin Björklund, gift med Gert Björklund. Totalt var vi på skolan 48 elever, varav 41 är i livet. Av våra befäl lever endast fanjunkare Rolf Eriksson i Borgholm.

TORSDAG 2010-09-09

Vi reste i tre privata fordon mot Göteborg. Kolonnbildningspunkt var rastplatsen Grandalen 30 kilometer väst Borås. Vi anlände vid 11.30 till Lv 6 försvarsmuseum, där ordförande i museet befälselev Allvin tog emot oss med kaffe och smörgås. Vi fick en mycket intressant visning och orientering om artilleriets och luftvärnets historia av den förre majoren vid Lv 6 Torgny Allvin.

Klockan 13.00 avmarsch mot Halden med lunchstopp på Simons norr Uddevalla och vi anlände till Halden och Fredrikstens fästning 16.30. Under färden lyssnade vi till inspelade intervjuer om beredskapstiden och Koreakriget med framlidne översten Bertil Kamph; utbildningsofficer på I 12 1964/65. Även CD om Karl XII lästa av Hans Vilnius hanns med.

En mycket kunnig och trevlig norsk guide Kari Sandin iförd tidsenlig (1718) norsk uniform visade oss fästningen under en dryg timma och berättade om dess historia. Klockan 18.30 avmarsch mot Ytterböl och efter 40 kilometer anlände vi till Flexit a/s konferensanläggning Ytterböltangen, vackert belägen vid Öymarkssjön i Haldenvassdraget.

Vi förlades i tvåbäddsrum förutom Gert och Kerstin Björklund, som hade husbilen med sig. Dagen avslutades med korvgrillning och bastubad. Befälselev Danielsson fyllde 70 år den 7 september och han upp-

vaktades med braständstickor från Jönköpings Tändsticksfabrik. Befälselev Ström bjöd på snaps och vi skålade för jubilarer; vår äldsta elev. Ytterböltangen har alla faciliteter och värdinnan Eva Hermansäter fick oss verkligen att känna oss välkomna och som hemma.

FREDAG 2010-09-10

Arméns revelj på CD klockan 07.00. Vi hade självhushåll och det var imponerande se, att de gamla takterna satt kvar hos eleverna. Hushållssysslorna utfördes med bravur och vi utspisades med god frukost.

Klockan 10.00 togs vi emot på Flexit a/s i Örje av direktör Pål Martinsen och marknadschef Jon Dehli. Flexit a/s är en av Skandinavien största producenter av ventilationsaggregat med 280 anställda i Norge och Sverige. Efter en intressant information om företaget med rundvandring i produktion och lager avtackade vi våra norska värdar med braständstickor från Jönköping.

Efter kort resa till Töcksfors i Sverige och åt lunch på restaurang Waterside, för att sedan bege oss åter till Norge och Örje Fort, där befälselev Allvin förnämligt och med stöd av överste Kamphs bok Svensk-Norska unionen 1814-1905 orienterade eleverna om förhållandena mellan våra länder vid den tiden. Nog så intressant och sannolikt okänd för dagens svenskar. Återsamling på Ytterböltangen, där arbetsuppgifterna frivilligt delades upp till exempelvis att värma upp stampen och bastun, varvid befälseleverna Ivarsson och Samuelsson gjorde ett gott arbete. För koktjänsten ansvarade befälselev Allvin. Högtidlig samling som inleddes med Kunglig Göta Luftvärnsregementes marsch. Därefter ledde befälselev Kisell minnesstund med parentation och tyst minut över bortgångna elever och befäl. I originalupptagning från 1964 med I 12 musikkår lyssnade vi på vår regementsmarsch Kaiser Friedrich. Befälselev Wennblom hade hittat en EP-skiva från 1964.

På samma EP-skiva fanns inspelningar med soldathemskören, där befälselev Ahlnér deltog. Den något förvånade befälselev Ahlnér fick höra sig själv sjunga efter 46 år. Befälselev Allvin överraskade med att till var och en CD-kopia av originalinspelningen samt dessutom varsin CD-skiva med låtar, som vi hörde på markan 1964. Vad sägs om exempelvis Tennessee Wals med Alma Coogan? Sedan skålade vi i punsch tillhandahållen av befälselev Danielsson för avlidna kamrater, befäl och absent friends. Kommendanten befälselev Wennblom beordrade beredskapgraden FEST. Vi umgicks under kamratliga former i stamp (badkar ute uppvärmt), i sjön och i bastun. Sedan köket förstärktes med Kerstin Björklund och handräkningspersonal befälseleverna Ivarsson, Samuelsson, Björck och Björklund kunde en utsökt middag serveras klockan 19.00; fransk köttgryta med kantarellstuvning och Banoffipaj som dessert tillagad av befälselev Allvin.

Efter middagen tittade vi på inspelningar på storbildsTV från vår gemensamma tid på I 12, samt även bilder från tidigare återträffar. Bland annat visade befälselev Daniels-

son aldrig tidigare visade bilder från 1964.

Befälselev Wennblom hade expeditionstjänst, sådan som vi mindes från 1964.

RÄNNESLÄTT

LÖRDAG 2010-09-11

Arméns revelj på CD klockan 07.30. Efter en kort natts god sömn följde avstädning av förläggningen, frukost, utvärdering och hemfärd. Kerstin och Gert Björklund reste vidare upp i Norge på semester. Vi andra for söderut på E 6 med lunchstopp på Laxbutikens restaurang i Ljungskile och därefter avlämnades eleverna på respektive hemorter utmed resvägen. Befälselev Danielsson övernatade i Eksjö innan hemfärd till Väddö 130 kilometer norr Stockholm.

Lördagsmorgonens utvärdering resulterade i fortsatt planering inför SÖB 2011 i samband med I 12 kamratförenings årsmöte i februari, samt utlandsmission Lützen år 2012. Till Lützen förstärktes festkommittén med befälseleverna Björck och Björklund. Vi kommer att bjuda med våra respektive damer till denna resa. Vi har under vistelsen på ytterböltangen som befälstecken haft med Norra Smålands regementes bordsstandar skänkt av fanjunkare Rolf Eriksson.

FESTKOMMITTÈN

Håkan Kisell, Eksjö
Kenneth Wennblom, Jönköping
Torgny Allvin, Kungälv

Anmärkning

FPCS är förkortning av förberedande plutonchefsskola.

KFÖ står för krigsförbandsövning.

SÖB står för särskild övning befäl.

LV 6 är Luftvärnsregemente 6.

I 12 är infanteriregemente 12.

Alla deltagare benämns befälselever precis som förhållandet var 1964.

Kamratföreningen i Stockholm avslutade vårens verksamhet 2010 med ett studiebesök vid Forsmark kärnkraftverk onsdagen den 2 juni. Klockan 09.00 hade 25 förväntansfyllda personer tagit plats i den förhyrda bussen och efter cirka två timmars resa var vi framme i Forsmark, där vi direkt uppsökte kraftverkets personalmatsal och intog vår föraviserade lunch.

Själv studiebesöket startade klockan 12.00 med en intressant information i informationscentret om kärnkraftsverkets tillkomst, successiva utbyggnad, kapacitet, ägarförhållanden med mera. Vi fick således veta att Forsmarks tre kokvattenreaktorer har levererats av ASEA Atom och att den första reaktorn var klar att tas i drift 1978, men av politiska skäl försenades till 1980, innan den kunde tas i kommersiell drift. Reaktor 2 togs i kommersiell drift 1981 och trean 1985. Totalt producerar de tre reaktorerna 20-25 terawattimmar per år. Varje enskild reaktor producerar så mycket el att det skulle räcka för att tillgodose Stockholms med omgivande kommuners behov under ett år. Initierade frågor från några deltagare och informatörens svar på dessa bidrog till att utbytet av informationen blev än större.

Efter denna genomgång tog vi åter plats i bussen, som körde oss till berget där slutförvaring av avfall äger rum. Där fick vi omlasta till en mindre buss, som tog oss ned i berget. Under ledning av vår guide vidtog sedan en promenad i de utsprängda gångarna och bergrummen med stopp vid olika stationer, där vi fick ytterligare information om säkerhetsåtgärder och gällande krav vid aktuell förvaring av kontaminerat material såsom personalens arbetskläder och kommande förvaring av utbränt kärnbränsle. Studiebesöket avslutades med en busstur ut till den speciella biotestsjö som har anlagts i anslutning till kärnkraftverket. Biotestsjön har anlagts genom att man fyllt ut luckorna mellan ett antal öar, så att man fått en insjö med en kvadratkilometer yta i Ålands hav. Till denna sjö för man ut kylvattnet från reaktorerna i en 2,3 kilometer lång tunnel. Kylvattnets temperatur har höjts med tio grader, när det passerat genom kraftverket och hur den högre vattentemperaturen påverkar växt- och djurliv i biotestsjön undersöks av forskare från många länder.

Den lyckade utflykten till Forsmark, som också gynnades av vackert väder, avslutades på Forsmarks Bruks Wårdshus där eftermiddagskaffet intogs i en härlig utomhusmiljö. En kort promenad i denna bruksmiljö - som riktigt doftade industrihistoria - hann vi också med, innan återresan startade och vi vid 18-tiden åter konfronterades med storstadens larm och liv.

Höstmöte med Kronobergarna

Kungliga Kronobergs Regementes kamratförenings stockholmsavdelning genomförde sitt sedvanliga höstmöte torsdagen den 21 oktober i Militärstabsbyggnaden, Lidingövägen. I likhet med tidigare år var träffen också en angelägen aktivitet i vår egen verksamhet. De 26 deltagarna i träffen fick lyssna på ett mycket intressant anförande av chefen MUST, generalmajor Stefan Kristiansson, med I 16 som hemregemente, men också med anknytning till Eksjö efter sin tid som ställföreträdande brigadchef på IB 12 under 1990-talet. Stefan redovisade bland annat Rysslands omställning av sitt försvar till ett mera närområdeorienterat försvar och dess därmed förändrade kapacitet och ambitioner. Efter anförandet samlades deltagarna kring småborden i personalmatsalen, där en välsmakande buffé avåts under trevlig samvaro.

Besök på Krigsarkivet

Torsdagen den 14 oktober hade kamratföreningen ordnat med ett besök på Krigsarkivet. Där hade vår guide, Ingrid Karlsson, gjort omfattande förberedelser för att ge oss en allsidig bild av Krigsarkivets verksamhet. Handlingar av allehanda slag såsom utredningar, order, brev, generalmönsterrullor, kartor med mera förevisades och kommenterades på ett mycket kunnigt och trevligt sätt och hon därtill försökt lägga tonvikten på småländsk militär verksamhet gjorde genomgången än intressantare. Vi fick också klart för oss Krigsarkivets stora betydelse för släktforskare med soldater i tidigare släktled. Sammankomsten avslutades med gemensam lunch på närliggande näringsställe.

Foto: Magnus Bäckstrand

Några av deltagarna i idyllisk miljö

Lunchsammankomsterna

Höstens första lunchsammankomst ägde rum tisdagen den 7 september på Militärsällskapet. Som föredragshållare hade föreningen lyckats engagera brigadgeneral Anders Carell, chef för anskaffningskontor MARK vid Försvarets Materielverk. Han berättade om turerna kring upphandlingen av försvarets nya hjulgående pansarterrängfordon. Upphandlingen, som är värd cirka 2,5 miljard kronor, gick till Finland, när valet föll på den finska försvarskoncernen Patrias vagn. Efter överklagande av förlorande Hägglunds i Örnsköldsvik fick upphandlingen göras om, men med samma resultat – Patria vann igen och att även denna upphandling överklagats, nu av ett schweiziskt företag, såg Anders Carell enbart som ett sätt att jäklas. Det var intressant att notera, att stora delar av den finska vagnen är svensktillverkad, till exempel så kommer motorn från Scania, pansarstålet från SSAB och skyddet från Åkers Krutbruk Protection AB.

Den 9 november underhölls de 21 närvarande medlemmarna vid kaffet av Jan von Konow, som berättade om bakgrunden till valet av Jean Baptiste Bernadotte till svensk tronföljare och kronprins vid riksdagen i Örebro 1810. Dåvarande löjtnanten, friherre Carl Otto Mörnens agerande liksom generalen Wredes betydelse och tillfälligheternas spel belystes på ett mycket fängslande sätt. En utmärkt historielektion!

Terminens sista lunchsammankomst blir den 7 december. Denna lunch kommer förhoppningsvis att bli minnesvärd på andra meriter än militära och historiska. När detta skrivs planeras i stället för en gastronomisk småländsk upplevelse i form av ostkaka med tillbehör kompletterad med ett ”ostkakekåseri” av våra medlemmar Mats Lindgren och Agne Werneskog, tillika medlemmar i föreningen Stora Småländska Ostkakegillet.

Övrigt

Tisdagen den 23 november var ett tjugotal medlemmar och lyssnade på ett anförande av överbefälhavare, general Sverker Göransson, på Försvarshögskolan. Träffen, som kommit till stånd på initiativ av Lokala kamratföreningars i Stockholm samarbetskommitté (LKSS), tilldrog sig stort intresse. Cirka 150 personer från olika kamratföreningar var närvarande. Överbefälhavaren diskuterade den aktuella insatsen i Afghanistan, det nya personalförsörjningssystemet och fick svara på en mängd frågor kring dessa och andra problem och aktiviteter inom försvarsmakten.

När Du läser detta har vi kommit en bra bit in i år 2011. Jag hoppas det nya året skall bli ett Gott Nytt År för oss alla.

*/Magnus Bäckstrand
Ordförande*

RÄNNESLÄTT

Foto: Magnus Bäckstrand

Promenad i bruksparken, Jörgen Lundeled, Gerd Thunborg, Vivianne Lundeled och Margareta Bäckstrand

Från Kalmarföreningen Slutövning i Kosta

RÄNNESLÄTT

Den 23 november 2010 stod en liten notis i Barometern med rubriken "Slutövning i Kosta". Vid senaste halvårsskiftet upphörde den svenska värnpliktsutbildningen och från och med 2011 kommer all militärutbildning att ske frivilligt. Som ett led i försöksverksamheten har 35 rekryter i höst genomfört grundläggande militärutbildning på skjutfältet i Kosta. Marinbasen i Karlskrona har varit ansvarig för utbildningen. Innevarande vecka genomför förbandet sin slutövning i Kosta. Utryckning sker i Karlskrona den 3 december.

"Till flydda tider återgår min tanke än så gärna." Före den stora skövlingen, det vill säga när vi fortfarande hade ett fungerande värnplikts- och övningssystem, kunde det mycket väl vara 3 500 deltagare i grundutbildningsomgångens slutövning på och omkring Kosta skjutfält. Där deltog värnpliktiga med 10, 12 och 15 månaders utbildning tillsammans med yrkes- och reservofficerare. Till största delen var det infanteri, det vill säga skyttebataljoner ur I 11 och I 12. Vart fjärde år var det stabsomgång med stabs-, spanings- och pansarvärnskompanier. Enligt en långsiktig plan tillkom artilleri-, luftvärns-, ingenjör- och underhållsförband. Förbanden leddes av sina krigsplacerade chefer. Chefer och förband gick direkt efter genomförd slutövning in i krigsorganisationen. I fyraårsintervaller genomfördes repetitionsutbildning med särskild övning för befäl (SÖB) och krigsförbandsövning (KFÖ). En del av SÖB och KFÖ omfattade samövning med förband ur olika försvarsgrenar under ledning av militärbefälhavaren. I samband med repetitionsutbildningen övades regelbundet mobilisering.

Insatsberedda

Det talas i dessa dagar om att vi nu har ett försvar som är insatsberett här och nu, som försvarsministern brukar uttrycka saken. Då frågar sig vän av ordning: Vilket försvar var mest insatsberett, det vi hade före 1997 eller det vi har nu? Vi som gjorde vårt bästa så länge det var möjligt, tror oss veta svaret. Frågan går vidare till ansvariga politiker och till Försvarsmaktens högsta ledning. Rimligen bör historiens dom bli mycket hård över dem som medverkat till den utarmning av svensk försvarsförmåga som fått historiska proportioner.

Försvarets organisation och beredskap bör anpassas till de hot som finns och som vi bedömer uppkomma. I södra Kalmar län är i skrivande stund hotet om översvämning det största. I Barometern den 26 november fanns en stort upplagd artikel om att "En snabb insats av hårt arbetande hemvärnssoldater räddade hus i Ljungbyholm." Det var ju bra. Det är något att glädjas åt. Men med sund skepsis kan vi fråga oss: Hur ser läget ut om tio eller femton år? I varje fall kan vi nog inte räkna med några hemvärnssoldater.

Det finns dock fortfarande några som känner behovet att medverka i diskussion och debatt. Den som är intresserad av vår säkerhet i en orolig värld kan exempelvis under kommande helger läsa Wilhelm Agrells senaste bok: "Freddens illusioner. Det svenska försvarets nedgång och fall." Den som fortfarande är intresserad när det blir vår och nästan sommar, bör markera i almanackan att den 12 maj klockan 19.00 föreläser Wilhelm Agrell på Linnéuniversitetet i Kalmar. Anmälan sker till Allmänna Försvarsföreningen i Kalmar län enligt annons veckan före. Till dess tillönskas läsarna från oss i Kalmar en trevlig vår.

*/Birger Jägtoft
Ordförande*

In memoriam

Nils Rylén

En god vän och äldre kamrat har lämnat oss. Annandag jul 2010 fyllde Nils Rylén 97 år. På nyårsaftonen insomnade han stilla och värdigt i sitt hem. Därmed ändrades ett mycket rikt och innehållsrikt liv. Efter studentexamen i Motala 1934

och därpå följande militärtjänstgöring var han anställd vid Svenska Handelsbanken i Motala och vid Svenska Handelskammaren i London. Vid sidan av detta arbete studerade han ekonomi vid City of London College. Han antogs därefter vid Handelshögskolan i Stockholm, där han blev civilekonom 1939. Som så många i hans generation kom hans krafter att delas mellan civil yrkesverksamhet och återkommande militär tjänst. Han var en mycket uppskattad lärare, bland annat vid Kalmar Handelsgymnasium. I det militära blev han reservofficer vid I 12 i Eksjö. Jämsides med arbetet som lärare drev han en revisionsfirma och fick därigenom en nära kontakt med och gedigen kunskap om näringslivet. Hans krafter kom även att tas i anspråk i olika föreningar och organisationer. När Kalmar regementets kamratförening bildades 1937 blev han en av de första medlemmarna. Han var över 60 år ledamot av styrelsen, de sista tio åren som engagerad suppleant. Vi minns honom med tacksamhet och glädje.

/Birger Jägtoft